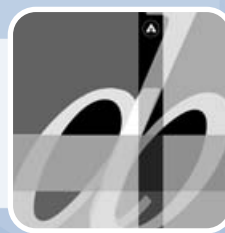

#40 mai - iunie 2012

ARHITECTII ȘI BUCUREȘTIUL

ISSN 4133 - 1234

Concurs amenajare spațiu public Râmnicu Vâlcea | Europa Nostra 2012 | European Prize for Urban Public Space

WAF is back
and WAF is 5!

Architectural Excellence – Live

World
Architecture
Festival
2012

3-5 October 2012, Singapore

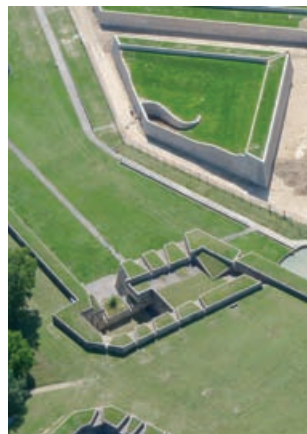
The world's largest, live, truly inclusive
and interactive global, architectural
awards programme.

Entries open 1 May

For full details and to enter
visit www.worldarchitecturefestival.com
call 0845 056 8339 (UK) + 44 (0)20 7554 5800
or email info@worldarchitecturefestival.com

Save 10% off entries when
you quote OBROM.

www.worldarchitecturefestival.com

AGENDA OAR

- Comisia Tehnică a Primăriei București **04**
- Colegiul Director. Despre Anuala de Arhitectură București 2012 **12**
- Comisia de disciplină. Arhitecți și arhitecți **14**

EVENIMENTE INTERNE

- Perspective urbane II **16**
- Rezultatele concursului de soluții pentru Reorganizarea și Amenajarea Spațiului Public Central din Râmnicu Vâlcea **18**
- Picnic Design 2012 **20**
- Talent Scouting la BIFE 2012 **22**
- Prispa **24**

EVENIMENTE EXTERNE

- Europa Nostra 2012 **26**
- European Prize for Urban Public Space **30**

PUBLICAȚII

- Case din România 4 – o lansare cu energie **36**
- Jan Gehl a prezentat la București cartea „Orașe pentru oameni” **38**

Pe copertă: Crystal Tower. Foto: Cosmin Dragomir

Filiala București OAR

Președinte arh. Mircea Ochinciuc

Colegiul director

arh. Mihai Ene, arh. Alexandru Nicolae Panaitescu,
arh. Mario Kuibus, arh. Crișan Atanasiu,
arh. Emil Ivănescu

Adresă:

str. Academiei nr. 18-20, sector 1, București,
tel. 303.92.26

www.oar-bucuresti.ro

Editor: igloo media

Bord editorial:

Bruno Andreșoiu
Adrian Ciocăzanu

Redactori:

Viorica Buică
Reka Tugui
Anca Rotar
Loredana Brumă

Grafică:

Cătălin Arteni

DTP & procesare imagine:

Cristian David

Corectură:

Andreea Amzoiu

Adresă:

str. Brezoianu nr. 4, sector 5, București,
tel. 313.41.18, office@igloo.ro

Stimați colegi,

Conducerea Ordinului Arhitecților București vă aduce la cunoștință dorința sa de a promova transparența în ceea ce privește activitățile și deciziile sale. În consecință, buletinul „Arhitecții și Bucureștiul”, distribuit gratuit tuturor membrilor filialei, va încerca să prezinte mai elocvent toate activitățile Ordinului și problemele cu care acesta se confruntă. Buletinul „Arhitecții și Bucureștiul” poate fi descărcat în format .pdf de pe site-ul oficial al Ordinului accesând adresa: www.oar-bucuresti.ro

Pentru o mai bună comunicare cu toți membrii Filialei București, vă invităm să vă exprimați opiniile legate de activitatea OAR București și de ceea ce ar trebui să reprezinte prioritățile de acțiune ale organizației noastre.

Am dori, de asemenea, să ne indicați subiectele pe care să le abordăm în numerele viitoare ale Buletinului „Arhitecții și Bucureștiul”. Vă mulțumim și așteptăm răspunsurile dumneavoastră!

Ședințele Comisiei Tehnice de Urbanism și Amenajare a Teritoriului a Primăriei Municipiului București

Continuăm informarea membrilor OAR asupra ședințelor de avizare săptămânale ale Comisiei Tehnice de Urbanism și Amenajare a Teritoriului.

Selecția următoare a folosit drept criterii calitatea proiectelor aduse în discuție și gradul lor de reprezentativitate pentru oraș, caracterul lor problematic și specificitatea locală. Ședințele Comisiei sunt consemnate de domnul Constantin Hostiuc.

Ședința CTUAT din data de 25 aprilie 2012 a Primăriei Generale a Municipiului București.

Președinte: Sorin Gabrea

Membri: Dan Șerban, Vlad Cavarnali, Tiberiu Florescu, Constantin Enache, Dan Marin, Casandra Roșu.

Din partea Comisiilor de Specialitate a participat la ședință dl Andrei Zaharescu, Serviciul Rețele. Au fost analizate următoarele documentații:

1. PUZ Str. Munții Carpați nr. 86A, S.5

Inițiator: SC INVERSIONES AVENIDA ROM SRL, Elaborator: SC M DESIGN SRL Urb. Florin Corneliu Machedon, aviz de oportunitate

Documentația a mai fost prezentată Comisiei, a fost avizată, dar a expirat, neputându-se finaliza, astfel încât a fost reluat procesul avizării în noua formulă de legalitate. Se solicită avizul de oportunitate; s-a realizat operațiunea de consultare publică.

Locația lotului este pe inelul median, în zona Măgurele-Ferentari; lotul pe care se intenționează construirea are o suprafață de 8.400 mp și, din punct de vedere urbanistic, este o realitate mai complicată, întrucât este constituit din mai multe parcele individuale, cu indicatori diferiți. Mai mult, cum o parte din teren urma să fie cedată, rezultau indici de exploatare mari. Sorin Gabrea ar dori ca parcelarul să fie mult mai bine circumscris, însă proiectantul, dl Florin Machedon, răspunde că limita parcelei nu poate fi controlată complet, așa încât reglementarea propusă este doar orientativă. Dan Marin solicită ca volumele să fie compuse folosindu-se argumentul diferențierii, nu pe cel al egalizării, fiind de părere că „pentru acest loc, soluția finală ține mai mult de compoziție de obiecte de arhitectură și mai puțin de urbanismul propriu-zis.”

Președintele Comisiei se mai interesează de situația juridică a realității de la sudul parcelei, de formă trapezoidală, precum și de cea a penei marcată cu verde. Se răspunde că fragmentul marcat cu verde este proprietatea celor care au inițiat documentația, dar că are caracter public; forma trapezoidală a rezultat din dorința ca spațiul să aibă o deschidere spre spațiul public, către direcția indicată de latura neparalelă.

Tiberiu Florescu: „Aș vrea să spun că toată această schemă care ni se prezintă are la bază prezumția că acea stradă mare de pe limita parcelei există și funcționează. Or, această premisă este falsă – strada nu există, și ca urmare oportunitatea acestui studiu și a acestei intenții de construire depinde foarte mult de ceea ce va dori să facă Primăria în acest loc. Dacă strada nu se face, tot scenariul cade. Investiția ca atare depinde de această arteră. Și chiar dacă ea este prevăzută și de PUG, între timp lucrurile în zonă s-au modificat, iar o documentație care să determine transformarea ei în realitate pentru moment nu există”.

Sorin Gabrea crede că în aceste condiții e bine să fie cerut un studiu care să includă și obligativitatea realizării de facto a străzii: „Trebuie să existe măcar un plan director, vital pentru zonă, care să fie asumat de către Consiliu și de către Serviciul de Circulație”; se răspunde că strada ca atare a fost inclusă pe schema de circulație a Sectorului chiar de serviciul de specialitate.

Constantin Enache: „Personal, sunt de părere că în orice condiții este bine să se studieze zona, care ar fi de dorit să nu mai rămână

așa cum este astăzi. Pe PUG, traseul de care discutăm nu este corelat cu dezvoltarea urbană care a avut loc între timp. Cred că soluția optimă ar fi ca Primăria să se asocieze cu investitorul, dar traseul trebuie în orice caz definit și limpezit.”

Andrei Zaharescu dorește să atragă atenția asupra faptului că între timp, de la ultimele documentații din zona discutată, au mai apărut modificări care trebuie luate în calcul. Ca exemplu punctual, arată că „Șoseaua Sălaj, importantă pentru zonă, este discutabilă ca funcționalitate și în condițiile date nu permite realizarea unui pasaj, așa cum s-a încercat de mai multă vreme. În mod normal, dată fiind dezvoltarea zonei, ea ar trebui lărgită la 3 fire pe sens și prevăzută cu locale.”

Rezoluție (Sorin Gabrea): „Tema trebuie reformulată, ca să nu intre în conflict cu prevederile legale – studiul se va referi la funcțiunile de locuire și de transport. Zona de studiu trebuie extinsă, ar trebui prevăzută și o intersecție cu pasaj rutier inferior. Este necesar să fie luat în calcul și introdus în documentație modul în care va fi completată, măcar ca traseu de principiu, închiderea inelului pentru această zonă. Cu aceste solicitări, avizăm favorabil documentația.”

2. PUZ Bd. Bucureștii Noi nr. 50, S.1

Inițiator: SC BETHALAND INVEST SA,

Elaborator: SC ASTRAGAL SRL, Urb. Oana Rădulescu

În zona studiată există un PUZ aprobat, parcele desprinse din fostele zone industriale, clădiri avizate sau chiar aprobate aflate în diferite stadii de execuție. Au fost solicitate, la ultima prezentare, câteva ipoteze de lucru destinate mai ales îmbunătățirii tramei stradale (au fost aduse câteva studii, pe planșe diferite) și s-a cerut formularea unei propuneri pentru completarea unui traseu pe fundul parcelelor, unde ar fi urmat să fie introdusă o locală care să facă această circulație coerentă.

Au fost realizate propuneri de trame stradale cu modulații; hipermarketul (magazin de tip Kaufland) a fost re poziționat, el glisând câțiva metri către spatele parcelei; a fost introdusă pe planșă strada; fondul construit actual cuprinde clădiri care se situează, în general, între regimurile de înălțime P+8 și P+14. Strada suplimentară dorită de toată lumea ar putea trece chiar și prin partea dinspre N a parcelei.

Comisia de Circulație a cerut acces auto din Str. Pipera.

Dan Șerban este de părere că documentația a fost completată în sensul dorit de Comisie. Își exprimă acordul față de una dintre propunerile de circulație, dar este de părere că trebuie păstrată și o rezervă de stradă pentru lotul care s-a format, unul relativ mare și care va avea cu siguranță nevoie de irigare suplimentară în cazul construirii. Sorin Gabrea ar dori ca accesele să fie mai clar precizate, iar Constantin Enache propune, față de nevoia unei viitoare străzi, ca zonă afectată să fie declarată neconstruibilă. Casandra Roșu solicită o cât de mică fâșie de verde către bulevard, măcar pentru a fi estompată imaginea de atelier auto a parcarii.

Vlad Cavarnali: „E o problemă să rezervăm zone care sunt destinate unei funcțiuni viitoare, dar dacă va fi specificat că această interdicție este de utilitate publică, PUZ nu va putea fi atacat în instanță. Dar

părerea mea este că pe întreaga zonă Bucureștii Noi trebuie întocmit un studiu, pentru că altfel, ca de atâtea ori, și această zonă de oraș se va dezvolta pe bucăți dispartate.”

Constantin Enache: „Sunt de acord cu „împărțirea” proprietăților prin viitoarea arteră și așa mai dori, dacă este posibil, ca locul din dreapta sus al parcelei să fie reconformat.”

Tiberiu Florescu: „Sunt de acord cu drumul propus, pentru că, odată apărut și funcțional fiind, el va rezolva o problemă importantă a zonei. Cât privește organizarea incintei, sunt de părere că funcțiunile comerciale trebuie să contribuie la calitatea spațiului urban. Aș dori, personal, să fie construit un front cu spații publice la bulevard, să nu văd mașini. Și așa mai adăuga faptul că trebuie să ținem cont că acest supermarket nu este unul de margine de oraș, ci unul de centru, deci așa dori ca toate anexele să fie cumva ascunse, disimulate.” Dan Marin adaugă că în alte țări acest tip de propunere de supermarket de autostradă, care să fie locat identic în oraș sunt interzise.

Casandra Roșu: „Dacă tot e să construim hipermarketul, măcar să ascundem parcare. Aș dori un proiect de amenajare peisajeră pentru spațiul rezervat parcarii la sol către bulevard.”

Dan Marin se rialiază punctului de vedere exprimat de Tiberiu Florescu. Cere urmărirea mai atentă a acceselor și ar dori să fie mai bine verificată succesiunea de proiecte urbane care afectează un același traseu.

Vlad Cavarnali: „În continuare cred că lucrul cel mai important pentru zona de care ne ocupăm este să existe o aceeași gândire pentru întregul ansamblu. Aici a fost cea mai mare concentrare de zone industriale din București și nu știm deloc cum anume se va transforma acest loc, ce se va petrece cu el.”

Rezoluție (Sorin Gabrea): „Pentru propunerea de circulație, constat că cei mai mulți dintre noi au optat pentru soluția exprimată în varianta 1, formă finală, cu stradă viitoare definită pe Codul Civil. Dorim amplificarea spațiului public către Bd. Bucureștii Noi, cu retragerea clădirii cât mai în spate posibil. Cerem să fie desenate toate traseele pietonale, precum și o detaliere a tratării incintei spre clădirea/clădirile înalte. În aceste condiții, propunem avizarea favorabilă.”

3. PUZ Modernizare Piața Romană și pasaj subteran, inițiator Primăria Mun. București, proiectant SC METROUL SA și BBM Arhitectura

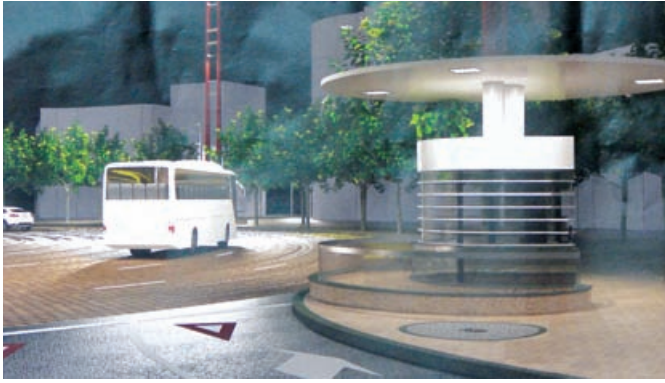
În prezentare, dl arh. Alexandru Beldiman arată că studiul de circulație prezentat a fost aprobat și că în redesenarea propunerii a încercat să țină cont pe cât posibil de toate doleanțele anterior exprimate ale Comisiei. Datele pieței erau cele date de prezența unor fronturi eteroclite, precum și de ponderea însemnată a unor construcții monumente istorice, asupra cărora se poate interveni foarte dificil sau deloc. Pentru a se crea un front unitar, s-a dat curs unei sugestii a omogenizării frontului prin plantarea a două șiruri de pomi pe perimetrul pieței. Accesele în subsol au fost gândite în așa fel încât prin prezența lor să contribuie la ordonarea pieței. Spațiul central este rezervat unui gol central de cca 10 m diametru, în mijlocul căruia ar trebui plantat un monument artistic Dali. Accesele către pasajul pietonal se vor face cu ajutorul unei scări și a unui lift central, iar pentru Metrou se vor păstra accesele care există.

Tiberiu Florescu afirmă că, din punctul său de vedere, propunerea nu este posibilă întrucât pe de o parte a fost ignorat transportul public, care și așa este îngreunat mult de aspectul actual al pieței; pe de altă parte, există numeroase obiecte de uz public care e puțin probabil că vor fi înlăturate și care și ele îngreunează circulația pietonală în acest loc; în sfârșit, crede că Piața Romană are valori arhitecturale deosebite, care nu trebuie ascunse.

Alexandru Beldiman este de părere că, în ipoteza în care se va construi pasajul pietonal, toate dughenele de suprafață vor fi introduse în subsol.

Dan Marin își asumă, față de poziția dlui Tiberiu Florescu, faptul de a fi propus soluția care ar fi unificat spațiul prin constituirea perimetrală a coroanei vegetației mari. Cât privește statuia de centru, își exprimă îndoiala și în privința amplasării ei în acel loc, și în privința

paternității ei, piața de artă fiind saturată, în acest moment, de falsuri. Cere mai multă grijă față de problema acceselor și a eschaloanelor, pentru că s-ar putea ca nu toate aceste prevederi să poată fi urmărite cu acuratețe, iar rezultatul ar fi neplăcut pentru loc. Casandra Roșu: „Mă opun favorizării unei circulații ca de raliu prin tot centrul Bucureștiului. Cred că mai ales în această zonă trebuie păstrat sentimentul locului, iar orașul trebuie să fie populat în primul rând de oameni, nu de mașini. Avem aici o arhitectură valoroasă și noi optăm pentru soluția care introduce oamenii în subsol – de ce nu vreun comerț, tocmai, pe arterele importante ale orașului și improvizez tot felul de propuneri nefirești? Cui folosește, în cele din urmă, acest pasaj?”

Dan Șerban: „Ca să fim pe atât de tranșanți pe cât sugerează dna Roșu, ar trebui ca în acest loc ori să scoatem mașinile, ori pietonii. ASE aduce aici un flux pietonal uriaș. Constat că proiectul a făcut modificările cerute, există o intenție de a așeza aici un bun mobilier urban, ca atare sunt de acord cu propunerea.”

Vlad Cavarnali: „Cred că ar fi bine ca studiile care se tot fac aici de 7-8 ani să se încheie, iar acest proiect este de mare calitate – aici este un spațiu care dacă va fi construit în sensul indicat va putea crea evenimente. Tot ceea ce se întâmplă în oraș ține de comunitate. Cred că vegetația propusă pune în valoare arhitectura.”

Constantin Enache susține punctul de vedere exprimat de Dan Șerban și se pronunță în favoarea unei variante cu iluminare și ventilație naturală a locului. Atrage atenția asupra infiltrațiilor de ploi și se declară de acord cu avizarea favorabilă, mai ales că în final proiectul va obliga și la igienizarea stației de Metrou.

Rezoluție (Sorin Gabrea): „Am un mic dubiu legat de prezența scârilor circulare, care nu știu dacă sunt admise de normele pentru evacuare. M-ar bucura obținerea unui surplus de spațiu pietonal, așa cum proiectul promite, precum și o eventuală corelare a propunerii cu refacerea fațadelor de clădiri. În ce mă privește, cred că în zone de acest fel ar trebui interzis orice comerț stradal, mai ales cel de tip folcloric. V-aș mai ruga să desenați parapetii trotuarelor și să realizați un studiu pentru iluminatul public al zonei. Suntem de acord, afară de reținerile exprimate de dna Roșu și de dl Tiberiu Florescu, cu formula „secantei” pe Magheru”.

Ședința CTUAT a Primăriei Municipiului București din 30 mai 2012. Comisia a fost alcătuită din Sorin Gabrea, președinte, și Constantin Enache, Casandra Roșu, Bogdan Bogoescu, Dan Marin, Dorin Ștefan, Vlad Cavarnali, membri. Din partea Comisiilor de Specialitate au fost prezenți Elena Boghină, Serviciul Circulație, și Andrei Zaharescu, Serviciul Rețele. Au fost analizate următoarele documentații:

1. PUZ Șos. Chitilei nr. 60 A, S.1

Inițiator LIDL IMOBILIARE ROMÂNIA MANAGEMENT, elaborator BIA SIMONA IOANA SANDA, aviz preliminar

Pe o suprafață de 4.700 mp se dorește realizarea unei construcții care să adăpostească funcțiunile de spații comerciale, cu birouri, a cărei suprafață constituită va fi de 2.000 mp. Retragerile sunt de câte 3 m pe trei dintre laturi, iar spre spate doar de 2,82 m. Pot fi asigurate, în acest moment, 75 de locuri de parcare.

Sorin Gabrea dorește să fie prezentate Comisiei celelalte documentații aprobate sau avizate în zonă, pentru că unele dintre ele influențează puternic configurația locului și au implicații asupra posibilităților de dezvoltare a sitului. Unul dintre proiectele care au fost deja avizate este cel care prevede prelungirea arterei Pajura prin incinta unei foste țesătorii dezafectate. Proiectantul este de părere că această prelungire nu atinge esențial proiectul propus. Casandra Roșu arată că prezentarea proiectului este ușor confuză, nefiind definite clar, în opinia domniei sale, limitele propunerii. Cere lămuriri asupra zonelor de servicii și de depozitare și cere să fie precizată înălțimea magazinului unic – se răspunde că aceasta va ajunge la 7 m. Ar fi dorit ca amplasarea magazinului să fi putut urma o altă geometrie a terenului, dar proiectantul răspunde că forma acestui spațiu comercial este una deja prestabilită, astfel încât este destul de dificil de intervenit în proiect în acest sens. Totodată, la solicitarea Casandrei Roșu de a fi precizată repartizarea spațiilor verzi, se răspunde că se va reveni, la prezentarea de PUZ, cu o planșă special afectată acestor cerințe.

Constantin Enache este de părere că propunerea poate fi dezvoltată într-o planșă de reglementare într-o ședință viitoare care să aibă incluse toate răspunsurile la solicitările Comisiei, dar opinează că în orice condiții vor trebui precizate accesele (pentru mărfuri, precum și cele pentru pietoni) și ponderea spațiilor verzi.

Bogdan Bogoescu: „Personal, aș dori să știu ce anume se petrece în partea stângă a proiectului dumneavoastră” – se răspunde că sunt două proprietăți particulare. „Cred că dacă edificabilul ar fi răsucit numai puțin spre Șos. Chitilei, câștigurile urbanistice ale propunerii dumneavoastră ar fi evident mai mari, cu atât mai mult cu cât o astfel de așezare permite pentru viitor o mai bună posibilitate de așezare și altor clădiri. Ar mai fi utilă, cred, o perdea verde care să opacizeze spre stradă fațada magazinului dumneavoastră”.

Sorin Gabrea: „În poziționarea de acum a clădirii, cred că s-ar putea face un acces pentru pietoni chiar din stradă. Accesul mașinilor de marfă și al automobilelor rămâne încă de definit, dar ar fi bine ca manevrele pentru descărcarea mărfurilor să poată fi efectuate în incintă, ca să nu stingherească traficul din zonă. Adaptarea dorinței proprietarului la nevoile cartierului trebuie făcută, ceea ce în fond, însă, nu înseamnă un mare sacrificiu, ci doar regândirea unui amplasament. Vă rugăm să țineți cont și de construcțiile învecinate, pentru a nu le încălca de sarcini.”

Dan Marin este și el de părere că trebuie realizată o rotire a magazinului, pentru a spori urbanitatea locului și a permite viitoarelor edificii șanse egale de realizare.

Bogdan Bogoescu consideră că dacă accesul prevăzut acum s-ar modifica, ar rămâne loc suficient pentru o amenajare în fața magazinului, astfel încât acest spațiu să nu funcționeze ca un parcaj utilitar. Andrei Zaharescu revine la problema spațiilor verzi și atrage atenția că, după ultimele legi, cele 20-30% de procente solicitate au devenit obligatorii.

Vlad Cavarnali se interesează și el de situația vecinătăților – care sunt PUZ-urile vecine aprobate, cum se efectuează corelarea documentațiilor și mai ales a arterelor rutiere astfel încât să nu rezulte blocaje din dispunerea aleatorie a clădirilor și limitelor. Studiile de circulație, mai ales, trebuie corelate între ele.

Rezoluție (Sorin Gabrea): „Vă rugăm să reveniți cu situația documentațiilor avizate și aprobate, cu o altă variantă de amplasare și cu precizarea mai exactă a tuturor funcțiilor, așa cum sunt ele repartizate – accesele, spații tehnice, spații verzi, spațiile de parcare pentru magazin și cele pentru clienți. Dați reglementări cu caracter director pentru vecini, chiar dacă propunerile de modificare vor avea loc doar pe parcela dumneavoastră. Întregiți trama stradală și vă mai rugăm să ne faceți o prezentare foto a frontului de vizavi.”

2. PUD Bucureștii Noi 166A-166B, S.1

Inițiator SC PREMIER SOLUTION & TEAM SRL, elaborator SC ENVISO SRL ARUA CREATE DESIGN SRL, URB. SORANA UNTANU, aviz preliminar

Documentația a fost eliberată și realizată în baza unui certificat de

urbanism, iar înscrierea construcțiilor s-a făcut în edificabilul determinat. Terenul se află la cca 500 m de intersecția Bd. București Noi / Laminorului; se propune construirea de blocuri de locuințe colective. După solicitarea avizului de la Autoritatea Aeronautică, procentele solicitate au scăzut de la 23% pentru POT la 20%, de la 4,6 pentru CUT la 4 și de la 75 m înălțime solicitată la 73 m. Arterele vecine au fost lărgite la câte două benzi pe sens fiecare, circulația a fost aprobată. Valabilitatea PUZ-ului mai mare fiind prelungită, s-a revenit cu un PUD care să detalieze prevederile pentru o parcelă mai restrânsă.

Dan Marin își arată nedumerirea față de soluția de legare mai puțin obișnuită a acestei înșurui de volume. Sorin Gabrea se referă la același aspect și crede că expresia arhitecturală astfel realizată nu are sorți de realizare în România, fiind dificil de executat și foarte scumpă – soluția cea mai bună în acest caz este izolarea clădirilor care, astfel plasate, vor avea și o mai bună posibilitate de a respira. Și Constantin Enache susține această opinie, fiind de părere că distanțele față de limite ar putea fi chiar decalate spre a permite o soluție de acest fel, mai realistă. Andrei Zaharescu atrage din nou atenția asupra nevoii de respectare a procentului de spații verzi, cu atât mai mult cu cât în condițiile în care se realizează un ansamblu de clădiri de mari dimensiuni, tendința generală este de a betona locul cu totul, ceea ce are urmări grave asupra calității terenului și cere ca măcar 20% din teren să fie lăsat liber de construcții, pentru a se permite infiltrarea apelor pluviale în sol.

Rezoluție (Sorin Gabrea): „În aceste condiții și ținând seama de recomandările făcute, propunem avizarea favorabilă.”

3. PUZ Aleea Privighetorilor nr. 1A, S.1 Inițiator SC ROMANIAN FINANCIAL SRL, CONSULTING SRL, elaborator SC WESTERN OUTDOOR SRL, aviz preliminar

Locul pe care urmează a fi realizate construcțiile se află la intersecția Str. Padina cu Șos. București/Ploiești. S-a dorit, prin această propunere, refuncționalizarea zonei, acum blocată de funcțiunile cu caracter special și de zone mari împădurite. Există în vecinătate planuri aprobate și, urmare a cercetării terenurilor din apropiere, a fost identificat între parcela care face obiectul propunerii și școala Franceză un teren neutilizat, pe care în acest moment se află un spațiu pentru parcare și un baracamant. Pe toată zona studiată există 3 UTR-uri: cel al PUZ Școala Franceză, cel al Academiei de Poliție și cel care se referă la propunerea înaintată, după ce vor fi eliminate spațiile necesare funcțiilor publice. Retragerea reclamată față de Șos. București (75 m din axul acesteia) a fost păstrată, iar zona dinspre șosea a fost rezervată numai acceselor. Pentru terenul pe care se va construi, POT prevăzut este de 60%, CUT de 3, iar înălțimea maximă de 44 m. Accesele pe parcelă vor fi făcute cu ajutorul unei bretele colectoare locale, devenită necesară acum, în noile condiții de locuire ale zonei, ce reclamă o circulație locală. Față de Șos. Padina retragerea este de 10 m, iar față de celelalte două limite, de numai 5 m.

Bogdan Bogoescu cere să fie precizate funcțiunile propuse – se răspunde că vor fi spații de reședință, spații comerciale, un centru

de sănătate și birouri. Față de aceste precizări, Casandra Roșu atrage atenția că, potrivit noilor reglementări, avizarea unei astfel de documentații nu este posibilă; punctul de vedere este susținut de referenți și de reprezentatii Primăriei, care oferă Comisiei exemplul unui răspuns negativ oferit de Ministerul Dezvoltării în cazul unei documentații de tip locuire care nu a putut fi completată cu funcțiunile conexe.

Sorin Gabrea arată Comisiei că în momentul de față situația este una favorabilă, pentru că cei 4 proprietari au fost de acord să construiască în comun, dar că un refuz absurd, cum a fost cel menționat, va duce inevitabil la construirea pe parcele, care este evident în detrimentul spiritului urban al unei Capitale. Inevitabil, o poziție rigidă de acest fel va duce la blocarea investițiilor și la decăderea rapidă a urbanismului în București, ceea ce va avea repercusiuni dintre cele mai negative.

Constantin Enache declară că, din punctul său de vedere, documentația se înscrie în tipologia spațiilor comerciale, care este completată cu funcțiuni conexe, dar că pentru funcționarea normală și eficientă a Comisiei trebuie urgent remisă o scrisoare oficială deschisă Ministerului Dezvoltării, Parlamentului și RUR, care să solicite cât mai rapid definirea termenilor prevăzuți de Ordonanța 32, care în această formulare ambiguă restricționează drastic posibilitățile de investire ale mediilor de afaceri și blochează, practic, dezvoltarea orașului.

Rezoluție (Bogdan Bogoescu): „Dată fiind gravitatea situației întâlnite, amănăm discutarea acestei documentații, dar solicităm Comisiei și celor interesați o întâlnire urgentă care să se încheie cu redactarea unei scrisori în care autorităților statale și profesionale să li se solicite ajutorul pentru deblocarea urgentă a acestei situații legislative care amenință să genereze consecințe dramatice pentru oraș.”

4. PUZ Șos. Olteniței nr. 388, S.4 Inițiator SC ROMPRIM SA, elaborator SC CAPITEL AVAN- GARDE SRL, Urb. VENERA GETA TRISNEVSCI, aviz preliminar

Așa cum s-a arătat într-o prezentare anterioară, pe locul din imediata apropiere a întreprinderii ROMPRIM se dorește construirea unui supermarket. Conform sugestiilor primite, a fost completat unul dintre aliniamente cu pomi, a fost păstrat un spațiu verde, sunt oferite la sol 245 de locuri de parcare cumpărătorilor. A fost atins un CUT de 1 și un POT de 40%. Nu a fost, însă, soluționată cererea de realizare a unei parcări semi-îngropate – se răspunde de către proiectant că este posibilă parcare la sol a întregului necesar auto. Constantin Enache ar dori ca accesul pietonal să fie mai bine marcat, ca să poată fi mai ușor citită relația acestuia cu întreg fluxul auto și pietonal din zonă, iar Bogdan Bogoescu se interesează de respectarea distanței minime de retragere a parcării auto față de blocul de locuințe din imediata apropiere.

Dorin Ștefan este de părere că într-adevăr o parcare semi-îngropată ar elibera pentru moment mai bine fațada principală a magazinului, dar că pentru viitor nu este tocmai utilă construirea unei gropi în acest loc, câtă vreme funcțiunea această comercială ar putea dura cel mult 10 ani; crede că o soluție cu dale înierbate ar fi cea mai potrivită pentru acest loc.

Casandra Roșu își exprimă nedumerirea față de soluția complicată a accesului auto, atunci când ea putea fi înlocuită de o alta, mult mai simplă, fără nicio curbă. Cere din nou precizări legate de distribuția spațiului pietonal, a celui public, precum și a zonelor de acces, care ar trebui să fie net diferențiate, dată fiind complexitatea locului.

Vlad Cavarnali este de acord cu propunerea separării fluxurilor și atrage atenția asupra accesului în incintă dinspre partea de S, unde converg mai multe străzi.

Constantin Enache: „Suntem la marginea orașului – vă propun, așadar, să ajutăm proiectul, să aducem totuși urbanitate acestei părți de oraș.”

Rezoluție (Bogdan Bogoescu): „În majoritatea lor, membrii Comisiei sunt de acord cu varianta care permite accesul auto direct din stradă; cerem, însă, mutarea accesului pentru mărfuri pe partea sudică, diferențiat față de cel destinat pietonilor.”

5. PUD Str. Emil Balaban nr. 12, S.1

Inițiator Fam. Dumitrescu Nicolae Gheorghe și Anca Cristina, elaborator SC ARUA CREATE DESIGN SRL, Urb. AURELIA HULUBA, aviz preliminar

Se dorește extinderea cu 70 mp a unei locuințe aflate în zona Str. Broșteanu-Str. Polonă, Comisia fiind de părere că soluția cea mai indicată ar fi ca această mărire solicitată să se realizeze sub forma unui etaj clasic. Casandra Roșu atrage atenția asupra faptului că intervenția care se solicită are loc într-o zonă protejată și că această extindere modifică indicatorii. Dan Marin apreciază intervenția ca posibilă, dar o condiționează de acordul scris al vecinilor, date fiind dimensiunile mici ale loturilor.

Rezoluție (Bogdan Bogoescu): „Avizăm favorabil extinderea în soluția de P+1”

6. PUZ Str. Fabrica de Chibrituri nr. 17-21, S.5

Inițiator SC VOLUMETRIC DF ROMÂNIA SRL, elaborator SC M DESIGN ARHITECTURĂ ȘI URBANISM, aviz de oportunitate

Prezentatorul intenției, dl Florin Machedon, arată că, în acord cu o documentație mai veche avizată, traseul arterei principale care mărginește lotul spre Șos. Viilor este modificat pe hârtie, însă datorită mai multor factori, este posibil ca această modificare de traseu să nu se mai realizeze. Zona analizată este că UTR CB3, ceea ce ar permite executarea unor edificii de înălțime mare, CUT permis fiind de 4,5. Lotul este și foarte aproape de o zonă protejată, iar pe terenul pe care urmează a se construi există în acest moment o hală cu înălțimi diferite, de 17 și de 10 m. CUT posibil pentru ansamblul rezidențial ar fi de 3,7, la un POT de 50%, care spre șosea ar atinge un regim de înălțime de P+4/5, însă spre spate această înălțime – dorește proiectantul – ar putea atinge P+9/10. Constantin Enache, autor al documentației care propunea modificarea traseului, amintește că această schimbare se făcea acum câțiva ani într-o optică ce era confruntată cu modificarea traseului inelului median, ceea ce ar fi reclamat un trafic auto mult mai intens; certifică și domnia sa faptul că, în condițiile date de acum 4 ani, insula permitea la interior clădiri de un gabarit mai mare, care atingeau, într-adevăr, spre stradă P+7 – P+10. Andrei Zaharescu dorește să precizeze că mutarea aliniamentului străzii, astăzi, este foarte puțin probabilă, dat fiind faptul că nici dezvoltarea preconizată nu s-a petrecut, iar în condițiile actuale o operațiune de acest fel ar însemna cheltuirea slab justificată a unei sume foarte mari, lucrarea existentă fiind de bună calitate și funcțională.

Casandra Roșu dorește să știe care este înălțimea maximă admisă în zonele protejate vecine – se răspunde că aceasta poate fi P+2. Dată fiind precizarea, domnia sa atrage atenția asupra dezechilibrului care s-ar crea într-o zonă relativ redusă ca suprafață, prin alăturarea celor două scări de construire și sugerează găsirea unei soluții mai temperate.

Bogdan Bogoescu salută intenția de a se construi în această zonă pentru moment semi-reziduală, cu un potențial extraordinar. Este, însă, de părere, că zona studiată trebuie să fie mult mai mare și analizată în funcție de datele importante ale locului (Gara Filaret,

Parcul Carol), față de care să ofere o perspectivă macro și, eventual, să creeze o propunere în sensul unui plan director. Ca modalitate de construire, ar agreea mai curând sistemul urban al unor vile suprapuse.

Constantin Enache ar dori ca propunerea, mai ales pentru a răspunde ultimelor două puncte de vedere, să fie însoțită de o serie de imagini ale rezultatului operațiunii – cum se vor vedea viitoarele clădiri din vecinătățile importante ale zonei.

Rezoluție (Sorin Gabrea): „Propunem avizarea favorabilă a intenției dumneavoastră, dar vă rugăm să reveniți la analiza de PUZ cu structurarea unei trame stradale, cu analiza mai atentă a locului și posibilităților lui de dezvoltare, cu un studiu de altimetrie, cu imagini și fotografii ale locului. Dați interdicție de construire pe suprafața dintre cele două artere posibile, astfel ca această rezervă de teren să nu se piardă, cel puțin pentru moment. Limitați construcțiile masive în vecinătatea zonei istorice.”

7. PUZ Str. Viitorului nr. 77, S.2

Inițiator Gheorghias Pericles, elaborator BIA ANDREEA DALIMON, aviz preliminar

Pe un lot de cca 1.020 mp se dorește construirea unei clădiri care să adăpostească funcțiunile de locuințe (aici, se afirmă, vor fi locuințe de lux) și de Centru de Sănătate. În frontul de pe Str. Viitorului se găsește Centrul, de P+5, iar spre spate vor fi ridicate locuințe până la P+7. Se afirmă de către prezentator că există curți de lumină și spații de respiro suficiente necesare formulei constructive propuse. Parcările vor fi asigurate subteran, pe două niveluri, înălțimea maximă atinsă va fi de 19 m, iar apartamentele vor avea un confort sporit și se vor întinde de la P+4 până la ultimul etaj. Dorin Ștefan este, în principiu, de acord cu propunerea, chiar dacă i se pare a fi puțin prea dens construită. Și Constantin Enache crede că o înălțime de P+7 poate fi atinsă, dar opinia domniei sale este că această altitudine poate fi atinsă mai curând spre stradă, pentru că în spate vecinătatea oferă case mici, care vor ridica ulterior o mulțime de probleme greu de soluționat, estimând că pentru acest loc retras o înălțime de P+5 este suficientă. Unii vecini, se pare, nu sunt de acord cu acest fel de construire și deja și-au exprimat în scris dezacordul – afirmă reprezentanții Primăriei.

Dan Marin consideră că este de dorit să existe o echivalență în propunere, astfel încât vecinul care ar dori ulterior să construiască să beneficieze și el de aceleași drepturi: „Str. Eminescu are un front care ar permite o înălțime ceva mai mare, dar felul în care arată construitul în spate nu cred că permite o astfel de propunere.”

Constantin Enache: „Cred că cel mai util în acest caz ar fi să se revină cu un punct de vedere cât mai clar exprimat și de la Ministerul Culturii, și de la vecini. Volumul va fi, fără îndoială, vizibil din toate direcțiile, iar colțul, așa cum arată azi, nu va fi rezolvat niciodată. Cred că o clădire mai curând perpendiculară pe drum ar fi în regulă, o construcție decisă în spate și mică la front. Aș dori, însă, să se revină cu câteva perspective stradale care să ne ofere o imagine mai bună asupra implantului.”

Rezoluție (Sorin Gabrea): „Vă rugăm să reveniți cu o propunere în sensul indicațiilor date de membrii Comisiei.”

Sedința Specială a Comisiei Tehnice de Urbanism și Amenajarea Teritoriului a Mun. București privind Ordonanța 7 și Ordonanța 2701 cu privire la Consultarea populației referitoare la documentațiile de urbanism.

Au participat Sorin Gabrea, Gheorghe Pătrașcu, Dorin Ștefan, Tiberiu Florescu, Constantin Enache, Bogdan Bogoescu, Vlad Cavarnali, membri ai serviciilor de specialitate ale Primăriei, arhitecți-șefi ai Sectoarelor Capitalei.

Plecând de la un caz concret – care a pus Comisia în imposibilitatea de a da o rezoluție unui proiect întrucât alături de funcțiunea principală, de locuire, erau prevăzute și alte funcțiuni complementare, dar care nu erau prevăzute de textul legii, a fost decisă o consultare referitoare la aspectele de legalitate și la cadrul legal în care Comisia

Tehnică este condiționată să funcționeze.

Sorin Gabrea apreciază, privind Ordonanța 7, că formulările cuprinse sunt ambigue și că nasc interpretări, dar mai mult că datorită acestor imprecizii se blochează procesul investițional și se stopează inițiativa privată. Propunerea domniei sale ar fi cea de colaborare între investitori și Primărie, astfel încât acest flux de comunicare și de afaceri să nu fie întrerupt, pentru că, odată blocată această resursă, consecințele pentru oraș pot fi dramatice. „Chiar și inițiativa pentru intervenții în zone protejate este definită ambiguu” – crede domnia sa – astfel că se ajunge la situații ridicole, dar sancționate de o lege gândită prost, care pur și simplu nu permite unui proprietar să-și repare o ușă sau un acoperiș deteriorat sub pedeapsa penalității, fiind impuse reguli a căror aprobare necesită timp, în vreme ce proprietarul este silit să stea „pe loc” asistând la degradarea casei deținute. Cel mai util lucru ar fi definirea termenilor folosiți de legislație, astfel încât comportamentul arhitecților și al administrației să poată fi coerent, comun, unificat.

Arhitectul-șef al Sectorului 4, Daniel Cărămidă, intervine în discuție și solicită precizări cu privire la posibilitatea unei administrații de a interpreta corect legea; este de părere că „trebuie să propunem noi prevederi care să fluentizeze procesul investițional.”

DL avocat Popescu abordează cadrul juridic al temei și susține că „legea este anticonstituțională de la cap la coadă”, întrucât în Art. 32b se cere „să se condiționeze elaborarea unei documentații (private) de către autoritatea centrală și locală”, ceea ce, în opinia domniei sale, este o încălcare a dreptului la exprimare și inițiativă garantate de constituție. Mai mult, domnia sa afirmă că aceia care au făcut legea evident nu aveau niciun fel de pregătire în domeniu, din moment ce nu este trecută condiționarea, obligativitatea cetățeanului de a avea un PUZ necesar pentru simpla parcelare. „În situația în care un cetățean dorește să vândă o parcelă de pământ, el este condiționat de Lege să realizeze un PUZ. Or, prin noua Ordonanță, i se ia acest drept și se transferă Administrației, care poate bloca dorința legitimă a cetățeanului în condiții absolut deloc determinate, rămânând faptul că deblocarea acestei situații este absolut discreționară”.

Sorin Gabrea intervine și precizează că, datorită condițiilor de fapt, în care toate modificările de lege se fac foarte greu și în timp, cea mai bună modalitate de acțiune este să se propună și susțină o soluție mai blândă, „care să facă lucrurile să funcționeze pentru moment, până ce va fi reformulată cu totul această expresie nefericită.

Articolul 32 și limitările propuse sunt aberante. Ordonanța 7 blochează inițiativa privată într-un moment și așa destul de greu, care poate avea consecințe grave pentru oraș, chiar și pentru țară, dat fiind faptul că o bună parte din investițiile la nivel național se petrec în Capitală. Este o eroare strategică să blocăm piața în acest moment.”

DL Crișan Popescu afirmă că Ordonanța 7 a fost promovată de dl Gherasim și a fost aprobată tacit de Senat și pentru moment nu se știe unde se mai află acea documentație. În februarie, Ordonanța a fost retrasă de către Minsister. Textul ei a fost amendat de senatori, dar au mai fost adăugate și alte texte celui de bază. Consideră că sunt necesari de făcut doi pași – primul ar fi de blocare a Ordonanței amendate de Comisie și, mai ales, clarificarea conceptului privind PUG. Încă și mai grav, consideră domnia sa, este că în acest moment nu există o echipă de profesioniști care să supravegheze redactarea PUG – acesta se poate modifica sub influența unor factori și, practic, nimeni nu este abilitat să consemneze aceste modificări. La fel, crede domnia sa, nu este precizat prin lege dacă PUG are caracter reglementator sau numai director – el s-ar putea dezvolta prin PUZ numai dacă are caracter director, pentru că în cealaltă situație, va fi favorizată iarăși situația PUZ derogatorie, fără ele neputându-se face modificări sau adaptări necesare evoluției contextului.

Constantin Enache: „Statul este lipsit de instituții care să îl ajute să gestioneze sau să participe la procesul urbanistic. Nu este bine, cred, să limităm posibilitatea existenței PUZ-urilor, pentru că ele, de fapt, studiază zona și o fac mai ușor de înțeles, profesional vorbind.

Cât privește situația formulărilor imprecise, mă mărginesc doar a spune că, de pildă, conceptul de „zona rezidențială” este pe de o parte nedefinit, pe de altă parte restrictiv: este vorba de locuințe private, de ansambluri rezidențiale? Cum pot funcționa aceste aglomerări fără dotări minimale, care ajung să fie interzise pe baza unei purități de concept care este pur și simplu dăunător. În practică, o lege de acest fel dezavantajează clar dezvoltarea orașului, ca să nu mai spun de nevoia de locuire, pur și simplu.”

Domnul Suditu: „Orice act normativ poate fi îmbunătățit mai rapid decât se pare, dar este nevoie de variante precise și clar exprimate care să fie transmise mai departe. Ar mai trebui precizat care este componenta privată în care autoritatea publică poate interveni. Cât privește acest proiect de ordonanță de care se discută, a trecut de Senat, este în Camera Deputaților; trebuie evaluat rapid dacă el conține puncte bune, utile și aplicabile imediat sau dacă mai sunt unele aspecte de îmbunătățit.” În opinia domniei sale, este important de precizat „care sunt limitele și capacitatea investitorilor și care sunt spațiile, domeniile afectate autorității publice.”

Vlad Cavarnali: „Autoritatea publică trebuie să conducă. Iar Ministerul ar fi de dorit să înființeze o structură care să gireze continuitatea operațiunilor urbanistice. Trebuie făcut ceva, înființată o structură, un corp profesional care să fie operațional și coerent de la finanțare până la execuție, cu tot cu normele și strategiile aferente. Iar Legea 350 cred că ar trebui rescrisă cap-coadă.”

Domnul avocat Popescu intervine iarăși și precizează că este „de acord cu întărirea puterii decizionale, dar fără ca aceasta să limiteze în vreun fel drepturile oamenilor simpli. Nu poate fi interzisă, sub nicio scuză, solicitarea unei documentații. A fost interzis, prin această Ordonanță, dreptul cetățeanului de a petiționa în nume propriu.”

Sorin Gabrea își exprimă consternarea față de ușurința cu care sunt discutate legile în țară, în general, precum și în acest cadru profesional. Arhitectul-șef apreciază că Ordonanței 32 „îi trebuie corectate bălbele, pentru că investițiile și activitatea urbanistică din oraș să poată continua.”

Bogdan Bogoescu: „Legea este corectă dacă statul îi dă Administrației locale mijloacele de a executa acele prevederi – se pare că este imposibil, la noi. Doar în avizul de oportunitate această legătură se poate legifera. Dacă avizul de oportunitate se extinde ca suprafață și ca perioadă de aplicabilitate, atunci autoritatea locală ar trebui să aibă dreptul de a se asocia cu legiuitorul. Și mai vreau să spun că Primăria are nevoie de resurse și de un cadru egal pentru a iniția și superviza PUG.”

Sorin Gabrea: „Dar asocierea de acest tip trebuie să aibă un alt conținut, de tip contractual.”

Tiberiu Florescu: „Primăria vrea o strategie. Inițiativele particulare sunt divergente, diferite. Primăria trebuie să privească interesul public, iar inițiativele private trebuie să intre în general în convergență cu acest interes public, așa cum se manifestă el în acel loc. Iar PUG, doresc să rectific, pentru că a părut să se afirme aici că ar depinde de șeful Primăriei, nu e inițiativa Primarului, ci a unor specialiști. Ca idee, cred că interesul public trebuie să treacă înaintea interesului privat.”

Bogdan Bogoescu: „O soluție ar fi ca avizele de oportunitate să includă toate punctele de vedere ale Primăriei, și atunci inițiatorul privat este oricum condiționat să fie partener al acesteia.”

Crișan Popescu: „PUG prevede ca obligatorie reglementarea prin PUZ sau ca inițiatorul să fie atent dacă strategia propusă este urmărită. E nevoie de un colectiv, mai restrâns, dar care să aibă ca îndatorire, ca sarcină, evitarea blocajelor legate de cadrul legislativ. Ar fi bine să remitem Ministerului un text prin care cerem ca în termen de 60 de zile autoritățile să unifice regulamentele privind legile urbanismului.”

Sorin Gabrea: „Ministerul ar trebui să facă un audit pentru a verifica dacă și cum funcționează această lege propusă. Ca urmare, ar apărea un plan legislativ. Acum, reglementarea conține foarte multe restricții. Obiectivul fundamental este, firesc, întărirea autorității publice, dar din păcate aceasta se face mai întotdeauna prin promul-

garea și aplicarea de restricții. Ministerul ar trebui să completeze cadrul legislativ, să modeleze și să filtreze inițiativele particulare și tot Ministerul ar trebui să fie un fel de purtător de cuvânt al Administrației în relație cu Guvernul. Iar textul legii cred că ar trebui să privească un acord al legii noastre cu planul legislativ și de dezvoltare european. Primăria ar putea acționa util ca moderator. Și așa mai spune că trebuie mult mai mare atenție la formularea și mai ales la amendarea ori chiar la aruncarea legilor, pentru că se creează prin aceste acțiuni haotice foarte multe discontinuități. Pe de altă parte, e neplăcut să constatăm că după 20 de ani de exercițiu democratic, haosul urbanistic cotinuă să fie provocat de foarte mulți factori care par să privească numai din întâmplare dezvoltarea orașului.”

Gheorghe Pătrașcu: „Ordonanța 32 nu permite PUD în zone protejate. Articolul 2001 creează mari probleme juridice tuturor celor implicați în Administrația urbană, iar Legea 50 permite trimiterea în penal pentru intervenție asupra unor case în cazuri speciale – se asimilează, nu știu cât de justificat, zona protejată cu monumentul. Aceasta este situația de fapt în care noi trebuie să funcționăm. Și mai cred că ar trebui reformulată legea în ceea ce privește durata de funcționare a PUG-ului: nicăieri în lume PUG nu are durată de aplicare.”

Din partea Administrației se face precizarea că după noile reglementări ale Codului Civil, se poate construi la o distanță de 60 cm față de calcanul vecinului fără acordul acestuia”, prevedere pe care o consideră aproape aberantă, pentru că vor fi create, dacă această reglementare va fi urmată, nenumărate spații reziduale între case, iar pe de altă parte calcanele vor continua să existe. Mai mult, precizează acesta, în PUG acoperirea calcanelor nu este obligatorie, ceea ce va duce la degradarea și a clădirilor, și a imaginii lor în oraș.”

Andrei Marinescu: „În 2009, articolul de lege (50) s-a modificat, au fost evitate formulele cu sancțiuni, iar în ultimele 18 luni au existat întâlniri la nivel Ministerial în care s-a discutat despre aceste lucruri. Ele au fost comunicate, dar încă nu s-a primit niciun răspuns.”
Rezoluție (Sorin Gabrea): „În urma acestor discuții de principiu, concluzionăm că Articolul 32 trebuie revizuit și este necesar să existe o notificare privind Articolul 50. E nevoie să expediem un text și Primăriei, și Ministerului ca să putem solicita o explicare a Articolului 32 în ceea ce privește limitarea funcțiilor prevăzute actualmente ca fiind legitime. RUR ar trebui să gireze această acțiune și să susțină aceste puncte de vedere în fața Comisiei Ministeriale.”

Sedinta din 13 iunie 2012 a CTUAT a Mun. București. Comisia i-a avut în componență pe Sorin Gabrea (președinte), Bogdan Bogoescu, Dorin Ștefan, Constantin Enache, Casandra Roșu, Dan Marin, Vlad Cavarnali, Dan Șerban. Din partea serviciilor de specialitate ale Primăriei au participat Andrei Zaharescu (Rețele) și Elena Boghină (Circulație). A fost prezent la discuții și arhitectul-șef al Bucureștiului, dl Gheorghe Pătrașcu.

1. Reorganizarea majoră de trafic pe zonele Centrale ale Capitalei, inițiator PRIMĂRIA CAPITALEI, proiectant SEARCH CORPORATION

Prezent din partea SEARCH CORPORATION, dl Suciuc a ținut să sublinieze că a fost adus pentru această discuție numai un fragment al întregului studiu, zona Str. Barbu Văcărescu – Calea Floreasca, acesta urmând să fie luat ca modalitate de lucru și apreciat de Comisie ca metodă și valabilitate.

Arhitectul-șef precizează că „analiza tramei centrale este prevăzută ca temă în Caietul de Sarcini al PUG-ului”, așadar o corelare între aceste documente este inevitabilă.

Dl. Sorin Gabrea, însă, este de părere că o temă de o asemenea importanță ar fi fost mult mai util de prezentat și dezbătut plecându-se nu de la soluțiile concrete pe un anumit segment sau palier, ci pornind de la conceptul urbanistic general, care este mult mai mult decât schema funcțională a Circulației. Toți membrii Comisiei sunt

de acord cu această precizare.

În ceea ce privește PUG, Președintele Comisiei afirmă că documentația pe care el o conține „trebuie să aibă studii de fundamentare. Urmare a analizei care se va desfășura, se vor face și adaptări și modificări oricărui alte documentații. PUG va trebui, de asemenea, să fie prevăzut cu un calendar de aplicare.”

Constantin Enache apreciază, în plus, că dată fiind importanța acestei componente majore pentru oraș, „ar fi foarte utilă și o prezentare a PUG-ului, în prealabil, pentru ca în urma discuțiilor în paralel a documentațiilor să se poată stabili relații avantajoase între ele.”

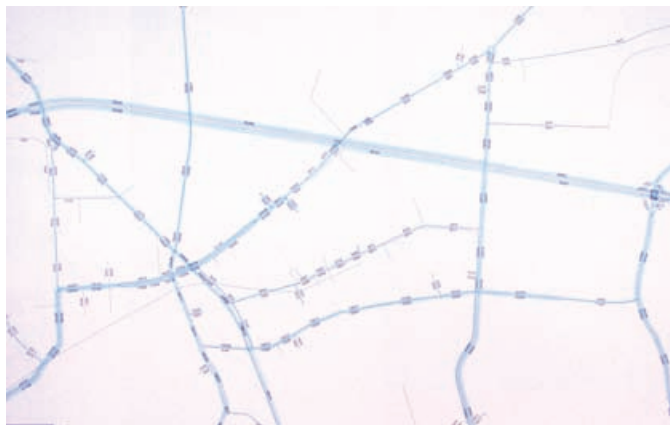
Bogdan Bogoescu dezvoltă și mai mult această linie, fiind de părere că „în actualele condiții – date fiind dificultățile întâmpinate în promovarea și avizarea documentațiilor, precum și, la modul general, nevoia de dezvoltare reală a orașului – temă fundamentală pe care cred că ar trebui să ne-o propunem să o discutăm și să o abordăm, este „cum redăm Bucureștiul pietonilor?”

Urmează prezentarea, realizată de dl Suciuc: „Documentația afișată este rezultatul unui contract al firmei pe care o reprezint cu Primăria, pentru reorganizarea circulației în zona Centrală a Capitalei, insistându-se mult asupra circulației vehiculelor auto. Propunerile țin, în principiu, cel mai mult de introducerea unor sensuri unice pe unele artere majore, a benzilor unice dedicate transportului public, de lărgirile sau reducerile de amprize pentru unele căi de circulație, dar prevăd și o serie de măsuri mai mărunte privitoare la rezolvarea unor intersecții, a unor viraje sau modificări de trafic. Ca urmare a apariției PIDU, a fost realizat și trimis un raport la Direcția Transporturi, au avut loc și discuții pentru subzone, pentru a acorda viziunea PIDU, care oferă mare atenție traficului pietonal, cu propunerile SEARCH. Au fost discutate mai atent zonele centrale, Calea Floreasca, diametrala N-S. Din rațiuni de organizare a timpilor de studiu și de lucru, s-a definitivat un concept cadru, dar au fost studiate și propuneri care pot să treacă mult mai repede în aplicare, pot fi implementate, și acesta este motivul pentru care zona Ștefan cel Mare – Barbu Văcărescu – Calea Floreasca este prezentată. Ca unealtă de lucru, am folosit un model de trafic pentru municipiu. Am putut aplica acest model cu ajutorul unei împărțiri a Bucureștiului în cca 400 de zone de trafic; au fost culese date, documentațiile existente și s-au generat planuri de fluxuri pentru anumite situații pe care le-am apreciat ca fiind specifice zonelor studiate”.

Dl Dedu, șeful serviciului Circulație, afirmă că „numai din reorganizarea studiată a circulației, capacitatea arterelor Capitalei ar putea fi mărită cu cca 30%”.

Președintele Comisiei, însă, atrage atenția prezentatorilor și reprezentanților Serviciului de Specialitate că „strada este un spațiu public, nu doar trafic auto. E nevoie să reflectăm cu mare atenție la soluția pe care o propunem, pentru că, în cele din urmă, cu toții nu ne dorim numai trafic, dar mai ales spațiu urban de calitate. Iar propunerile, să ținem cont de acest lucru, vor avea și efecte imediate, dar și în timp.”

Bogdan Bogoescu mai adaugă acestor condiționări și pe aceea că „dezvoltarea întregului trafic propus trebuie să se facă în acord cu valorificarea potențialului acestor teritorii analizate.”

DI ing. Dedu precizează că documentația a urmat o etapizare de principiu, astfel: pasul I a fost cel de a gândi o circulație pentru zona centrală; pasul II l-ar constitui studiile de fezabilitate, iar pasul III ar fi dedicat amenajărilor peisagistice, arătând că investițiile necesare pentru acest proiect sunt mari, iar intervențiile par mici, dar în realitate ele sunt de impact și trebuie atent studiate și realizate.

Sorin Gabrea consideră că o succesiune firească a lucrului la acest proiect ar trebui să pornească de la concept, să conțină proiectele importante pentru oraș, aceste proiecte să fie coordonate, iar la segmentarea zonelor și aplicarea prevederilor să se ajungă numai după ce acești pași mari au fost realizați. Ar urma, apoi, un studiu care trebuie dus până la inelul central și care ar trebui să poată privi și extinderea acestei arii, pentru că există proiecte în derulare care vor trebui integrate prevederilor care sunt dorite.

DI Suci arată că fluxurile au fost analizate în ipoteza în care pot fi introduse în documentație, iar prognoza de trafic rezultată a oferit indici de ocupare a capacității pentru anumite zone – aceasta fiind motivația pentru care pe anumite artere vor fi propuse sensuri unice, de pildă. Același, mai ține să atragă atenția asupra unor importante probleme care trebuie luate rapid în discuție de către Comisie, pentru că decizia luată va avea consecințe importante asupra studiului, și menționează situația pozării tramvaiului în lateralul arterei sau pe mijlocul ei, care aduce cu sine numeroase alte probleme punctuale ce se cer soluționate – cum se rezolvă refugiile, în ipoteza în care ele vor fi necesare, cum sunt soluționate trecerile pentru pietoni, cum sunt rezervate spațiile de tip refugiu pe trotuare, dacă tramvaiul va circula pe marginea străzii, cum vor fi soluționate parcările auto pe artere cu tramvai etc. O problemă cu adevărat majoră pe care dl Suci o ține să o reamintească este cea a penetrației pentru Autostrada București-Ploiești, care se estimează că va aduce în zona Floreasca – Barbu Văcărescu un plus de trafic de 30-40% față de cel actual.

Sorin Gabrea răspunde acestei puneri în temă, la rândul său, cu o întrebare punctuală – cum este propusă organizarea circulației în funcție de specificul urban al orașului sau al anumitor zone?; afirmă că una dintre direcțiile de studiu trebuie să se afle în acest aspect. Sugerează ca direcții majore de urmărit în abordarea acestui studiu descurajarea traficului major către Centru, „mai ales că majoritatea documentațiilor susțin traficul pietonal”, corelarea documentațiilor și atenta studiere a consecințelor lor, dar mai ales urmărirea unui traseu metodologic și profesional de la concept la detaliu.

Dan Marin și Constantin Enache atrag atenția asupra impactului uriaș pe care autostrada o va avea asupra traficului din zonele de intrare și mai ales de pe Str. Dimitrie Pompei, iar Vlad Cavarnali solicită insistent urmărirea spațiilor publice și a transportului public integrat. Constantin Enache amintește proiectanților că și consecințele aplicării unor documentații, dar și abandonarea altora au efecte majore asupra traficului și oferă exemplul amânării sau părăsirii proiectului Administrației de a dezvolta orașul către sud. Rezoluție (Sorin Gabrea): „Dat fiind faptul că o parte din proiectele

convergente la această documentație nu au putut fi prezentate și susținute, propun tratarea acestei prezentări ca pe o consultare sau prezentare de principiu. Solicităm revenirea în Comisie, într-o ședință viitoare cât mai apropiată, a SEARCH și cel puțin a reprezentanților PIDU cu toate documentele de care dispun, ca și convocarea în ședință a tuturor responsabililor de traficul Capitalei, pentru a putea discuta în modul cel mai aplicat conceptul propus și implicația lui asupra documentațiilor existente, precum și a eventualelor influențe pe care acestea le-ar putea avea asupra PUG.”

Discuție asupra regulamentului de funcționare al Comisiei

Este, de fapt, o întrevvedere secundă, următoare unor dezbateri punctuale privind unele proiecte pentru care nu s-au putut oferi puncte de vedere întemeiate, întrucât noile legi limitează nemotivat posibilitățile de investiție, precum și pe cele de dezvoltare ale orașului, context în care a fost demarată o dezbateri profesională a statutului Comisiei Tehnice și a modalităților acesteia de a funcționa viabil și valabil. A fost în prealabil redactat un regulament de funcționare, care este astăzi supus discuțiilor celor prezenți.

Sorin Gabrea: „Cum pot fi tratate avizele PUZ și avizul preliminar – ca modalități distincte de evaluare și avizare?”

Gheorghe Pătrașcu: „În principiu, ele conțin și susțin o aceeași propunere și evaluare profesională, astfel încât cred că avizul preliminar este necesar să revină în Comisie doar dacă vor fi constatate diferențe majore față de propunerea prezentată.”

Constantin Enache: „Comisia nu trebuie lipsită de reponsabilitate; chiar dacă ne mișcăm într-un cadru legislativ incoerent, atitudinea profesională poate fi expusă și pronunțată. Comisia își va formula propria opinie, iar arhitectul-șef va lua deciziile pe care le consideră corecte.”

Arhitectul-șef dorește să precizeze că „juridic și formal, orice subiect trebuie supus discuției Comisiei, mai ales acum când se prevede și consultarea publică.”

Dan Marin ține să atragă atenția asupra „raportului dintre tipurile de documentații, specialitățile implicate și discutarea acestora și numărul membrilor Comisiei. Se sugerează că pot fi 7 specialități, cu un statut încă destul de slab precizat, și că toate ar trebui să fie reprezentate, ceea ce ar duce în cele din urmă la diminuarea nejustificată a ponderii arhitecților din Comisie, întrucât un arheolog poate fi, de pildă, foarte util în discutarea unei documentații, dar ne-necesar într-o alta.”

Sorin Gabrea: „În drumul documentațiilor către arhitectul-șef, Comisia are rol de filtru, iar cel mai important lucru pe care membrii ei îl pot realiza este calitatea majoră a dezbaterii profesionale. Decizia trebuie argumentată profesional. De aceea, privind propunerea cu membrii supleanți, în situațiile în care, din motive obiective, cvorumul nu este constituit, aş propune să fie numai una de avarie, pentru că persoanele care vor înlocui pe cei absenți trebuie să asigure, la rândul lor, o aceeași competență a discuțiilor. Membrii trebuie să aibă responsabilitatea prezenței în acest for.”

Dorin Ștefan, în acord cu majoritatea celor prezenți, afirmă că „această calitate poate fi cu greu urmărită atunci când respectivul vine o dată pe lună, să zicem, iar curgerea proiectelor îi scapă.”

Cassandra Roșu: „Membrii supleanți/rezervele să acopere numai situații excepționale, iar „titularii” să fie obligați prin regulament să confirme participarea, astfel încât toate proiectele să poată fi avizate la termen. Membrii supleanți trebuie nominalizați prin Hotărâre de Consiliu.”

Dan Marin sugerează, referitor tot la problema specialităților, că „pot exista două comisii, una rezervată numai specialităților, care să adune punctele de vedere exprimate și care mai apoi să ne fie comunicate.”

Sorin Gabrea recapitulează condițiile de funcționare ale Comisiei care vor fi trecute în regulament: „Pe viitor, Comisia va funcționa tot cu 11 membri titulari, dar în cazuri excepționale vor fi chemați înlocuitori ai acestora, pentru a asigura continuitatea lucrărilor. Ordinea de zi va fi comunicată tuturor cu 5 zile înainte, urmând ca fiecare membru să confirme/infirme participarea.”

Colegiul Director al OAR București

Despre Anuala de Arhitectură București 2012

Filiala Teritorială București a Ordinului Arhitecților din România a organizat ANUALA DE ARHITECTURĂ BUCUREȘTI – ediția a X-a 2012, cu titulatura: „Eco-arhitectura”. În același timp, Anuala din acest an a omagiat o tradiție bucureșteană de „10 ani de Anuală de Arhitectură”. Evenimentul a fost organizat pe mai multe paliere adresate atât arhitecților bucureșteni și din țară, cât și publicului larg: 1) Competiția – expoziție tradițională de arhitectură, 2) Conferințele Eco-Arhitectura, 3) Traseul expozițional urban-cultural al Anualei 2012.

Evenimentul s-a desfășurat în perioada 1-12 iunie 2012 în mai multe spații din centrul Bucureștiului, spațiul expozițional principal fiind Sala Dalles de pe Bulevardul N. Bălcescu nr. 18. Alte spații au fost: Palatul Știrbei (Str. Victoriei), UNARte (str. Budișteanu), Ceainăria Cărturești (bd. Magheru), Str. Arthur Verona, Pasajul Metrou-Universității. În scopul de a reflecta cât mai corect activitatea profesională a membrilor filialei, ANUALA DE ARHITECTURĂ BUCUREȘTI – ediția a X-a 2012 a cuprins, ca eveniment central, expoziția-concurs, conținând lucrări finalizate de membrii filialei până în luna mai 2012, iar ca momente conexe, diferite evenimente ce au dezbătut tema generală a Anualei. Important este momentul de omagiere a „10 ani de Anuală de Arhitectură București”, reprezentând un deceniu de eveniment și mediatizare a profesiei de arhitect către publicul larg din București și România. În acest sens, toți membrii Filialei București a Ordinului Arhitecților din România, inclusiv cei din Diaspora, au fost invitați să participe la această manifestare expozițională, la una sau mai multe secțiuni, cu una sau mai multe lucrări reprezentative.

Anuala de Arhitectură 2012 a avut trei direcții:

- una expozițional-competițională tradițională;
- a doua, de dezbateri și informare profesională pe o temă de cercetare necesară profesiei și publicului – Eco-Arhitectura;
- a treia ține de realizarea unui pol de expoziții cultural – arhitecturale în centrul Bucureștiului, bazate pe tema Anualei – Eco-Arhitectura, dar și pe omagierea a 10 ani de Anuală.

Toate aceste direcții au fost legate între ele printr-un mix de evenimente și subiecte culturale, care au adus nu doar publicul specialist, ci și publicul larg în cadrul Anualei.

În cadrul celei de-a doua direcții, dezbateri conceptului de eco-arhitectură a fost făcută sub o formă variată:

- Conferințele Eco-Arhitectura au fost un cadru public de dezbateri, dialog și expunere de către specialiști a diferitelor aspecte legate de domeniul discutat. Alături de invitații români, în cadrul Anualei 2012, câțiva specialiști internaționali ai Eco-Arhitecturii au oferit publicului conferințe centrate pe acest subiect:
 - Patrick Blanc, celebrul botanist, designer recunoscut mondial pentru grădinile verticale urbane
 - prof. dr. arh. Klaus Daniels (ETH Zurich), unul dintre inițiatorii cercetării energetice la clădiri
 - Triptique Architecture (Brazilia), creator al experimentului „Harmonia 57”, unul dintre icon-urile eco-arhitecturii contemporane.
- Workshop-uri publice de arhitectură low-tech și high-tech:
 - „Școala de La Bunești” – grupul de experiment arhitectural cultural în domeniul arhitecturii și tehnicilor tradiționale de construcție
 - „Ecohabitat” – un grup tânăr românesc care experimentează locuințe realizate din baloți de paie, chirpici și lemn

- „De-a Arhitectura”, reprezintă un grup de arhitecți români care promovează educația arhitecturală la copii. Printre arhitecții implicați enumerăm: Vera Marin, Mina Sava, Mario Kuibuș, Eliza Yokina, Corina Croitoru, Miruna Grigorescu, Claudia Pamfil, Veronica Sava - Klaus Daniels: Workshop Calcul Energetic. Domnul profesor invitat de la ETH Zürich a susținut atât o conferință, cât și un workshop pe această temă.

3. Expoziții cu tematica eco-arhitectura, printre care amintim:

- Atelierul de Lut, Eco-Design, Atmosfere

Polul expozițional a reprezentat un traseu cultural de arhitectură care a implicat câteva locații printre care amintim: galeria UNARte (str. Budișteanu), Palatul Știrbei (Calea Victoriei), Ceainăria Cărturești (bd. Magheru), Sala Dalles (bd. Nicolae Bălcescu), Street Delivery – str. Arthur Verona, Pasajul Metrou Universitate (împreună cu grupul Arhitect). Pe lângă expoziția tradițională de arhitectură a competiției de la Sala Dalles, o expoziție importantă a fost cea de la Palatul Știrbei, care a omagiat 10 ani de Anuală de Arhitectură, aici găsindu-se toate proiectele nominalizate și premiate de-a lungul timpului, din 2003 și inclusiv anul 2011.

Tema generală a Anualei de Arhitectură 2012, „Eco-Arhitectura”, survine pe fondul unor necesități evidente în mediul construit românesc contemporan de înțelegere și utilizare corectă a conceptelor și tehnologiilor verzi. Necesitatea tuturor acestor fenomene contemporane este o fundamentare sănătoasă a unui context construit. De aceea, Anuala 2012, le-a pus în discuție pe toate acestea, tocmai pentru a încuraja o mentalitate solidă și sensibilă la natură, energie, arhitectură și om, în final. În paralel cu această temă profesional-culturală, Anuala a omagiat 10 Ani de Anuală București, tocmai pentru a demonstra o permanentizare a evenimentului de arhitectură în contextul mediatic și al publicului larg bucureștean.

Caracterul Anualei 2012 a fost unul cultural, profesional și educațional. El s-a bazat pe conexiune, relaționare, expunere și deschidere către publicul larg, provenind din aplicarea unui concept organizațional și anume acela de „eveniment în eveniment”, adică eveniment cultural-artistic în cadrul evenimentului arhitectural. Această atitudine are la bază viziunea arhitecturii ca act atât profesional, cât și cultural și artistic. Beneficiul unui astfel de gest este o deschidere și o receptivitate cât mai mare a arhitecturii nu doar a profesioniștilor ci și a publicului larg în general.

„Eveniment în eveniment” înseamnă realizarea unor construcții culturale cu audiență sporită chiar în cadrul Anualei, astfel încât publicul care vine la evenimentele culturale intră în contact și cu cele profesionale. Publicul trebuie educat în înțelegerea arhitecturii drept act cultural, căci orice om ce înalță o casă, de fapt, creează un act de cultură.

Evenimentele Anualei 2012, expoziții, conferințe și workshop-uri, precum Conferințele Eco-Arhitectura, Școala de la Bunești, Atelierul de Lut, De-a Arhitectura, Eco-Design, Expoziția de fotografie Atmosfere, Evenimentul Arhitect – Fluente, Street Delivery, Strada de C’Arte, au mediatizat atât produsul de arhitectură autohton, cât și profesia de arhitect în cele mai bune aspecte ale sale.

Dr. arh. Emil Ivănescu
Vicepreședinte OAR București
Comisarul Anualei de Arhitectură București 2012

PREMIUL SECȚIUNII ARHITECTURĂ, CATEGORIA LOCUINȚE IMOBIL REZIDENȚIAL, STR. TĂMĂIOAREI. ARH. PANTELI MOURGKA

PREMIUL SECȚIUNII DESIGN, CATEGORIA AMENAJĂRI INTERIOARE RESTAURANT "LACRIMI ȘI SFINȚI". ARH. CORVIN CRISTIAN

PREMIUL SECȚIUNII ARHITECTURĂ CATEGORIA SOCIAL-CULTURALE CRYSTAL TOWER BUSINESS CENTER. ARH. ADRIAN SPIRESCU

STR. BUDIȘTEANU ÎNAINTE DE INTERVENȚIE FOTO STR. BUDIȘTEANU DUPĂ INTERVENȚIE

PREMIUL SECȚIUNII RESTAURARE ȘI REABILITARE RESTAURARE IMOBIL STR. GRAL. BUDIȘTEANU. ARH. IULIA STANCIU

PREMIUL SECȚIUNII DESIGN, CATEGORIA DESIGN DE OBIECT PAVILIONUL ȘCOLII DE DESIGN MASSANA. ARH. JENICĂ CRAIU, RICARDO MARSICANO

PREMIUL SECȚIUNII CONCURSURI DE ARHITECTURĂ, STUDII ȘI PROIECTE UNITATEA VERDE. ARH. ERNEST ONUȚ ATANASIU

PREMIUL PREȘEDINTELUI FILIALEI CLĂDIRE DE BIROURI, STR. IZBICENI. ARH. MIHAI ENE

Comisia de disciplină

ARHITECȚI și Arhitecți

În ultimii ani, în cadrul societății românești, arhitectura începe să aibă un rol din ce în ce mai important, odată cu extinderea urbanizării și pe măsură ce ne desprindem tot mai mult de vechile mentalități. Schimbarea de mentalitate se produce extrem de greu, în timp îndelungat și în special în acel segment al societății care dorește înnoirea și modernizarea modului de viață după model european. În condițiile în care aceste schimbări sunt dorite și ele chiar se produc, înțelegem că trebuie să adaptăm noilor situații atât legislația după care funcționăm ca organizare a profesiei, cât și cea la nivelul autorităților locale.

Înțelegem din ce în ce mai bine, fiind tot mai evident, că nu mai putem lăsa la voia funcționarilor publici proiectele de dezvoltare a orașelor. De asemenea, nu mai putem accepta ca arhitecții din primării să-și pună semnătura pe documente de autorizare a construirii sau desființării unor construcții, ca specialiști, fără a avea girul organizațiilor profesionale. Dreptul lor de semnătură trebuie să fie un drept de semnătură al profesionistului și nu al funcționarului public. Arhitectul-șef al unei localități trebuie să răspundă ca profesionist de ceea ce autorizează și nu doar din punct de vedere al respectării legislației. Am ajuns într-un moment în care societatea civilă nu se mai mulțumește cu nivelul calitativ de până acum al clădirilor, nici din punctul de vedere al valorii obiectului de arhitectură, nici din punctul de vedere al rezolvării urbanistice. S-a construit mult în ultimii 20 de ani, dar lipsa calității multor construcții sau ansambluri ridicate în acești ani începe să se vadă, să se simtă și să arate că a venit momentul unui salt calitativ.

Restabilirea proprietății asupra terenurilor și clădirilor printr-o legislație incompletă și instabilă, a generat soluții conflictuale la nivelul planurilor urbanistice. Sistemul de avizare și controlul calității construcțiilor nu recunosc rolul decisiv pe care trebuie să-l aibă arhitectul, ci transferă responsabilități ale profesiei către zona funcționarului public.

Este tot mai evident că în lipsa unui plan urbanistic general vizionar, stabilit în urma unor studii serioase și a unor dezbateri publice, în lipsa unor concursuri de arhitectură (care au fost înlocuite cu un surrogat – licitațiile pentru achizițiile publice), rolul arhitectului și al produsului de arhitectură nu sunt recunoscute în fapt, deși prin lege s-a revenit la exercitarea profesiei de arhitect ca profesie liberală și au fost definite clar responsabilitățile Ordinului Arhitecților și codul deontologic al profesiei.

Vedem, într-adevăr, în ultimii ani, la expozițiile anuale sau bienale de arhitectură, tot mai multe reușite și sperăm ca populația să prindă încet-încet gustul unor lucrări de valoare. Din păcate, legislația neadaptată sau neaplicabilă împiedică reușita intervențiilor arhitectural-urbanistice de calitate.

Un alt obstacol în încercarea de a crește calitatea peisajului arhitectural al localităților este ruperea ce s-a creat între diferitele categorii de arhitecți. Arhitecții ce-și exercită profesia liberală în mod onest, conform deontologiei profesionale și crezului lor, sunt concurați neloyal de acei arhitecți angajați în diferite firme ai căror patroni nu sunt arhitecți, dar care din punct de vedere financiar stau foarte bine, astfel că pot câștiga licitațiile pentru achiziții publice. Dreptul de semnătură al acestor arhitecți este practic inexistent, ei fiind

obligați, sub amenințarea pierderii postului, să pună ștampila și propria semnătură pe proiecte care nu concordă cu crezul lor profesional. Printre aceștia, puțini au posibilitatea să-și urmărească proiectul în stadiile de execuție, pe șantier, dând asistență tehnică executantului, așa cum o cere legea 50/1991 actualizată. Rezultatele se văd peste tot în jurul nostru.

Prin crearea R.U.R., alți arhitecți, care au preferat să se ocupe de urbanism, s-au rupt de zona obiectului de arhitectură, în loc ca tocmai această dublă specializare a lor să conducă la o mai bună colaborare între proiectele de urbanism și cele de arhitectură. Proiectele de P.U.D. și P.U.Z. care modifică P.U.G.-ul Bucureștiului au devenit mană cerească pentru urbanisti. Astfel, un nou P.U.G. al Bucureștiului, în așteptarea celui P.U.G. vizionar, mult visat, pe care sper să-l văd bătut în cuie și afișat permanent pentru public în holul primăriei Bucureștiului, a devenit un fel de „as built”, un fel de actualizare a P.U.G.-ului existent, cu toate modificările aduse în decursul anilor de P.U.D.-urile și P.U.Z.-urile aprobate de primărie, și care se bat cap în cap de multe ori, derutând proprietarii și îngrădindu-le tot mai mult drepturile asupra proprietății lor unora și lărgind posibilitățile altora, mai cu dare de mână.

Altă categorie de arhitecți este aceea a arhitecților-șefi din primării, care, conform legislației, nu trebuie să dea socoteală în fața breslei de deciziile lor ca funcționari publici. În felul acesta, practic, și păstrarea postului lor este condiționată de aplicarea semnăturii pe acele proiecte care corespund deciziei primarilor sau consiliilor generale din primării.

Comisia de disciplină a filialei București a O.A.R. se confruntă în ultima vreme cu cazuri tot mai numeroase, deși suntem în plină criză, sau poate tocmai de aceea, în care arhitecții reclamați pentru încălcarea legilor și a deontologiei profesionale sunt chiar arhitecții care avizează proiectele în cadrul primăriilor. Respectivii arhitecți, deși semnează sub titlul de arhitect-șef, nu pot fi trași la răspundere pentru aceste nereguli în fața breslei, chiar dacă sunt înscrși în Tabloul Național al Arhitecților cu drept de semnătură. Conform legislației actuale, ei pot da socoteală în fața Comisiei de disciplină a O.A.R. doar pentru daune provocate într-unul din modurile de exercitare a profesiei înscrise în Legea 184/2002 republicată, pentru că o bălbăială legislativă i-a plasat în condiția de funcționari publici. Numai anul acesta am primit sesizări la Comisia de disciplină a filialei București a O.A.R. în care, de exemplu, pentru același obiectiv s-au avizat în aceeași zi două certificate de urbanism diferite. Unul din ele îl modifică pe celălalt și a fost depus după obținerea primului certificat, dar arhitectul-șef a considerat că nu e necesar, sau a uitat să anuleze primul certificat. Același arhitect-șef, care este deja citat ca pârât în mai multe procese la tribunal, a avizat proiecte care nu respectă P.U.Z.-ul aprobat, creând conflicte între proprietarii vecini, pentru distanța minimă dintre casele lor.

În aceste cazuri, Comisia de disciplină, respectând legislația și codul de procedură, nu poate face altceva decât să ridice din umeri și să le recomande reclamantilor să se adreseze instanțelor de judecată.

Arh. Tania Iancu – Președintele Completului de Judecată nr. III

RIFF

INVITAT SPECIAL

Tony Fretton este unul dintre cei mai apreciați și premiați arhitecți britanici ai momentului. Predă arhitectura în Marea Britanie și în universități din Europa și America. Este Doctor Honoris Causa al Oxford University. Cel mai cunoscut proiect al lui Tony Fretton este Ambasada Marii Britanii din Varșovia, distins în 2011 cu "DETAIL Prize".

PREMII:

RIBA European Award in 2010 și 2009 | RIBA Award 2003 | RIBA Award for Religious Architecture 2003 | The European Union Prize for Contemporary Architecture Mies Van de Rohe Award, în 2004 și 2003 | World Architecture Festival Award 2008 | Chicago Athenaeum International Architecture Award 2006 | Stirling Prize Building of the Year Award 2009

PROIECTE:

British Embassy, Warsaw | Town Hall and Administrative Centre, Deinze, Belgium | The Munch Museum and the Stenersen Museum Collections, Oslo | HRH Princess of Wales memorial fountain, Hyde Park, London | The Red House, London | House for Two Artists, Clerkenwell | Erste Campus, Vienna | Constantijn Huygenstraat, Amsterdam

editia a III-a
19 – 20 noiembrie 2012
JW Marriott Grand Hotel București

partener oficial:

British Embassy, Warsaw: proiect prezentat la RIFF 2012

RIFF 2012 va fi despre acoperișuri, izolații, fațade și pardoseli, despre viitorul construit și despre soluțiile performante pentru domeniul arhitecturii. Evenimentul, aflat la cea de-a III-a ediție, va reuni peste 400 de arhitecți, proiectanți și reprezentanți ai companiilor de profil.

organizatori:

RIFF 2011

Perspective urbane II

ARTE – Tradiții în contemporan

Sub egida „Perspective urbane II. ARTE. Tradiții în contemporan”, în cadrul unui eveniment destinat arhitecților, având ca partener Igloo Media, Semmelrock Stein + Design a lansat, pe ritmuri de chitară clasică, un element prețios de design arhitectural: ARTE – Pavaj Arc de Cerc.

În esență, s-a pornit de la faptul că, etimologic, „tradiție” vine de la verbul „traditio” ce se traduce prin „a însemna”, „a duce mai departe”, astfel încât se poate spune că tradiția înseamnă transmiterea valorilor în timp. Prin conceptul „Tradiții în contemporan”, Semmelrock Stein + Design, alături de Igloo, au transmis că extinderea urbană nu se referă la extirparea orașului vechi, ci, dimpotrivă, expansiunea orașului îi conferă din ce în ce mai multă valoare. Pentru că perspectiva urbană pornește de la un motto simplu: „Învățând trecutul, construim prezentul”.

Așa s-a lansat ARTE – Pavaj Arc de Cerc, un pavaj nou și vechi în același timp. Nou pentru că este realizat cu tehnologie modernă, adaptat pentru traficul intens de astăzi, pentru că poate fi pus în operă foarte ușor și se bazează pe sistem autoblocant. Vechi, pentru că re-aduce în atenție pavajul de odinioară din piatră cubică, cel cu care s-au pavat prima oară marile bulevarde. Noul produs a fost pus în valoare printr-o minigalerie de artă, cu tablouri inspiraționale povestind despre un București cu rezonanță, amenajat cu multiplele fațete ale sistemului ARTE. Pentru că ARTE este pavajul simbol al centrelor vechi din marile capitale europene și poate fi utilizat atât pentru pavarea centrelor istorice, cât și a spațiilor exterioare aferente clădirilor moderne, în funcție de ambientul dorit: cel învechit, cu patină sau cel de contrast.

Detalii suplimentare și filmul de prezentare al produsului ARTE pot fi vizualizate pe www.semmelrock.ro.

Construction21.eu

Construcții sustenabile. Proiecte verzi realizate. Eficiență energetică.
Arhitectură ecologică. Soluții tehnice. Clădiri performante.
Studii de caz.
România. Franța. Spania. Italia. Germania. Lituania.

www.construction21.eu

Rezultatele concursului de soluții pentru Reorganizarea și Amenajarea Spațiului Public Central din Râmnicu Vâlcea

În luna februarie, Primăria Râmnicu Vâlcea anunța lansarea unui concurs de soluții organizat de OAR în parteneriat cu Filiala Teritorială Sibiu-Vâlcea a Ordinului, pentru reorganizarea și amenajarea spațiului public central al orașului. Dintre cele 19 proiecte predate, 17 au fost admise în jurizarea fazei I și 8 au fost alese pentru faza a II-a.

REORGANIZAREA ȘI AMENAJAREA SPAȚIULUI PUBLIC CENTRAL DIN MUNICIPIUL RÂMNICU VÂLCEA, Faza a II-a

65

ARHITECTURA GENERALĂ: Serviciu Tehnic de Arhitectură și Urbanism din cadrul Municipiului Râmnicu Vâlcea
ARHITECTURA DETALIATĂ: Serviciu Tehnic de Arhitectură și Urbanism din cadrul Municipiului Râmnicu Vâlcea
PROIECTAREA DETALIATĂ: Serviciu Tehnic de Arhitectură și Urbanism din cadrul Municipiului Râmnicu Vâlcea
CONSULTANȚA ARHITECTURALĂ: Serviciu Tehnic de Arhitectură și Urbanism din cadrul Municipiului Râmnicu Vâlcea
CONSULTANȚA URBANISTĂ: Serviciu Tehnic de Arhitectură și Urbanism din cadrul Municipiului Râmnicu Vâlcea
CONSULTANȚA DE PROIECTARE: Serviciu Tehnic de Arhitectură și Urbanism din cadrul Municipiului Râmnicu Vâlcea
PROIECTAREA DETALIATĂ: Serviciu Tehnic de Arhitectură și Urbanism din cadrul Municipiului Râmnicu Vâlcea

1/3

În perioada 22-23 iunie 2012, a avut loc în Râmnicu Vâlcea jurizarea proiectelor participante în faza a II-a a concursului. După deliberări, juriul a stabilit următoarele rezultate:

PREMIUL I – 4.500 euro Câștigătorul concursului

Proiectul nr. 65

Concurent: Sorin Dragoș Popescu Birou Individual de Arhitectură

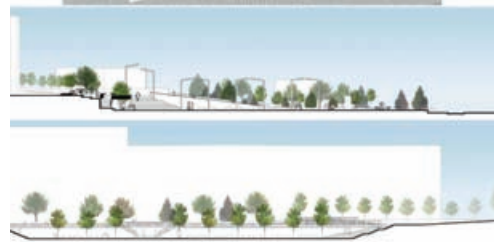
Autor principal: arh. Dragoș Popescu

Coautori: arh. Șerban Marinescu, arh. Bogdan Vitec, arh. Alexandru Pop

Colaboratori arhitectură: stud. arh. Adrian Niculae Theodoru, stud. arh. Cătălin Victor Gherman

Colaboratori specialități: ing. devizist construcții civile Florentina Carlan

„Juriul a fost impresionat de coerența și valoarea demersului – de la scara mare a orașului la cea a designului de spațiu public. Proiectul propune, într-un spirit perfect contemporan, o dispărare a spațiilor de parcaje la marginea zonei centrale precum și o facilitare a traficului pietonal, de transport în comun și de biciclete. Noua amenajare are un caracter puternic și prestanță, însă integrează și istoria locului, este realizabilă și nu foarte costisitoare. Spațiul poate astfel deveni cu adevărat o Piață Mare a municipiului Râmnicu Vâlcea.”

PREMIUL II – 2.500 euro

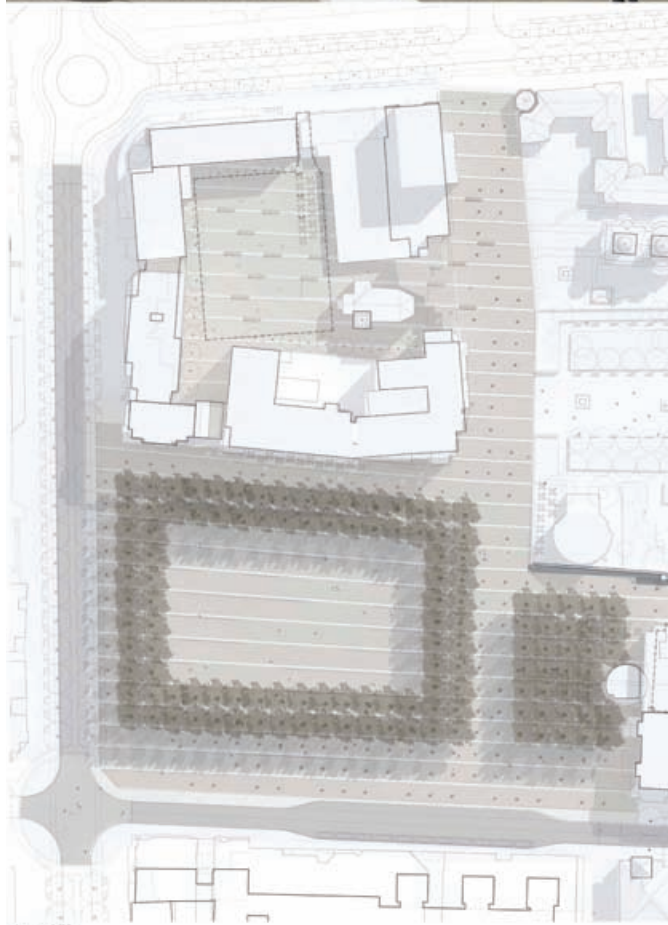
Proiectul nr. 64

Concurent: arh. Alexandru Suci

Autor Principal: arh. Alexandru Suci

Coautori: Studioul Wolf House Productions: urb. Iulian Canov, arh. Florin Cobuz, arh. Tamina Lolev, arh. Vlad Stoica, urb. Cristina Zlota

„Soluția se încadrează în scara orașului și propune un ansamblu de spații de bună calitate și cu o identitate puternică. Juriul a apreciat ideea de a folosi parcajul și stația de autobuz pentru a crea o nouă topografie: construcția nu ocupă spațiul public, ci îl creează deasupra sa. În același timp, ridicarea terenului în această zonă devine oarecum deranjantă, atât pentru partea de nord a Străzii Regina Maria (unde se înghesuie pe un spațiu mult restrâns pietoni, autobuze, taxiuri și un acces la parking), dar și în raport cu frontul masiv și continuu de pe partea sudică a străzii.”

PREMIUL III – 1.000 euro

Proiectul nr. 51

Concurent: Soare&Yokina Arhitecți Asociați SRL

Asociați: RPR Birou de Studii Contemporane, Quattro Design SRL

Autor: arh. Adrian Soare

Coautori: arh. Elena Dragu, arh. urb. Șerban Popescu Criveanu, arh. urb. Irina Criveanu, arh. Ioana Tudora, ing. peisagist Diana Culescu, ing. peisagist Mihai Culescu

Colaborator arhitectură: arh. Irina Bogdan, arh. Irina Plopeanu, stud. arh. Matei Bacanu, stud. arh. Tudor Gherman

Colaboratori specialități: arh. urb. Ramona Ungureanu, stud. urb. Ovidiu Dina, ing. peisagist Christian Voinescu

„Propunerea a fost apreciată pentru crearea unor spații clare și cu prestanță. În cadrul scuarului Mircea cel Bătrân, o limită vegetală, puternică și transparentă în același timp, definește un loc protejat și, totuși, accesibil.”

MENTIUNE SPECIALĂ – 500 euro

Proiectul nr. 66

Concurent: SC Studio Basar SRL

Autor principal: Alexandru Axinte, Cristian Borcan, Radu Lesevschi (Studio Basar), Irina Melita, Ștefan Simion (Poster)

Colaboratori arhitectură: Nicolae Petrencu

Colaboratori specialități: Diana Culescu – peisagistică

„Juriul a hotărât acordarea unei mențiuni speciale acestui proiect care refuză schimbările spectaculoase în favoarea unui proces bazat pe intervenții punctuale și pe participarea democratică a locuitorilor. În același timp însă, juriul regretă lipsa unui proiect propriu-zis de amenajare.”

Expoziția proiectelor participante la concurs va fi deschisă în sala de expoziții a Muzeului Județean de Istorie din Râmnicu Vâlcea, până la sfârșitul lunii iulie.

Informația completă despre concurs și galeria virtuală a proiectelor participante sunt accesibile pe site-ul Internet al concursului <http://oar.squarespace.com/concurs-ramnicuvalcea/>

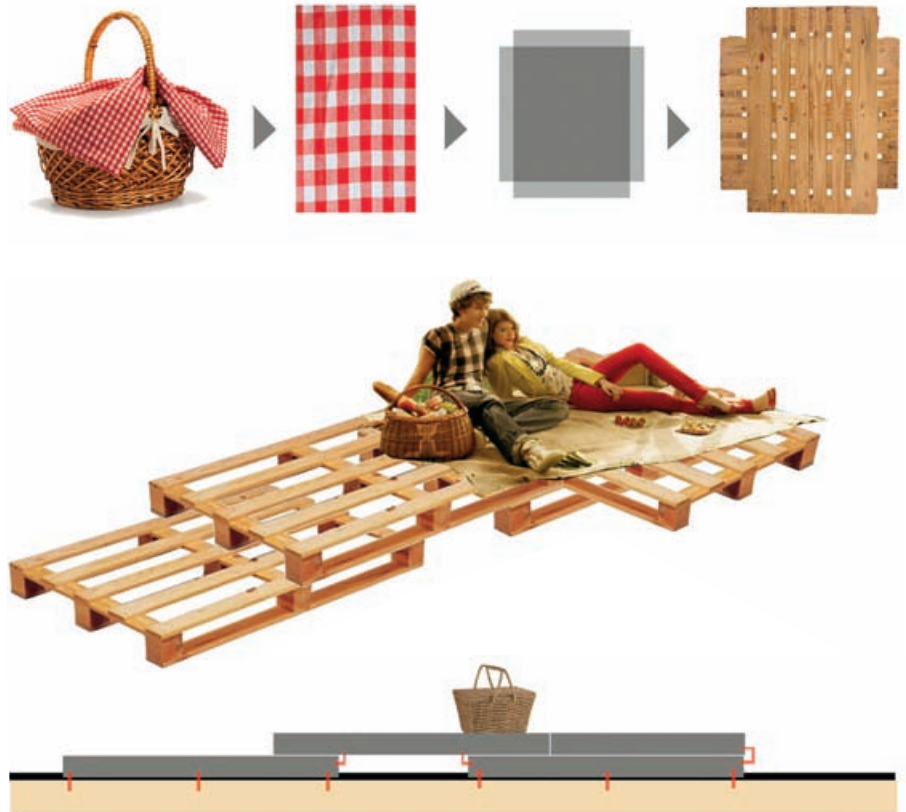
Picnic Design 2012

Deținătoarea mărcii Punctul Verde în România și cea mai importantă organizație de preluare a responsabilității privind îndeplinirea obiectivelor de valorificare și reciclare a deșeurilor de ambalaje, Eco-Rom Ambalaje a organizat în perioada 7 mai - 4 iunie concursul Picnic Design 2012, o competiție dedicată tinerilor arhitecți prin care aceștia au fost încurajați să își pună în practică cele mai inedite idei pentru amenajarea zonelor de picnic. Cele 28 de proiecte înscrise în concurs, realizate de tineri arhitecți de la universități de specialitate din întreaga țară, s-au remarcat printr-un design contemporan, practic și cu un impact minim asupra spațiului natural, în conformitate cu Legea Picnicului. În urma jurizării, trei dintre acestea au reușit să se diferențeze și să ajungă pe podiumul Picnic Design.

„Pallet Picnic Park”, cel mai eco-creativ proiect de amenajare a unei zone de picnic și câștigătorul premiului întâi al competiției, s-a detașat prin designul simplu și original, având la bază o structură modulară. Zona de picnic rezultată este un spațiu inedit realizat în totalitate din module de paletă din lemn. Astfel, locurile de relaxare, mesele, suporturile pentru biciclete, grătarele, ecranul de proiectat filme, elementele de iluminat etc., toate se încadrează perfect în cadrul natural, sunt prietenoase cu mediul, fiind totodată extrem de practice pentru desfășurarea activităților picnicului. Realizatorii acestui proiect și câștigătorii premiului de 2 000 de euro sunt Chiș Ioan Ștefan și Bogdanov Darko din Timișoara, iar proiectul lor va prinde viață în primul trimestru al anului 2013.

Proiectul aflat pe locul doi, realizat de Zamfirescu Alexandra, a propus amenajarea unei zone de picnic pe un spațiu triunghiular pe malul unui râu și s-a diferențiat prin sistemul constructiv din gabioane realizate din panouri de plasă sudată, foarte rezistentă. Proiectul aflat pe cea de-a treia treaptă a podiumului e realizat de Oltu Cristina Ioana și s-a remarcat prin construcții gândite ca piese de mobilier urban, construite din componente prefabricate, care pot fi poziționate în

Premiul I Chiș Ioan Ștefan și Bogdanov Darko

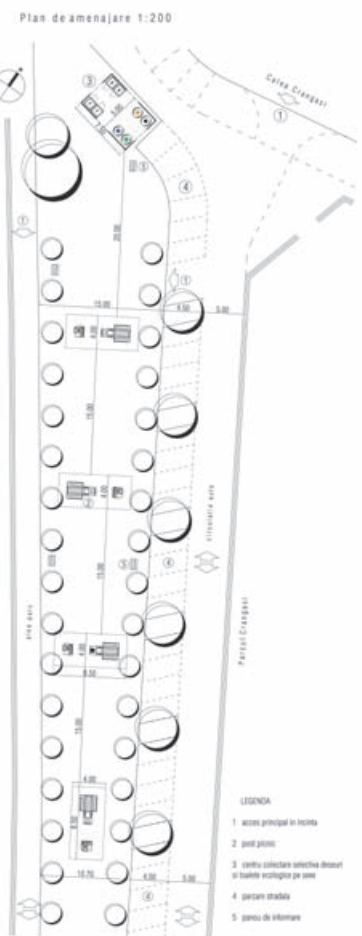
Premiul II Zamfirescu Alexandra

amplasamente diverse. Proiectele aflate pe locul doi și trei în competiția Picnic Design au fost premiate de către Eco-Rom Ambalaje cu 1 300 de euro și, respectiv, 700 de euro.

Juriul care a desemnat câștigătorii acestui concurs a fost compus din arhitecți cu experiență: Iulia Stanciu, Dorin Ștefan, Mario Kuiuș, Adrian Spirescu, Robert Zotescu și Adrian Ciocăzanu. Aceștia au evaluat proiectele participante ținând cont de calitățile lor estetice, de respectarea cerințelor funcționale impuse de noua Lege a Picnicului și de bugetul competiției, precum și de modul în care tinerii arhitecți au reușit să ofere, prin proiectele lor, o soluție durabilă, ușor de adaptat și implementat în cât mai multe zone din țară. „Prin această competiție am dorit ca, împreună cu tinerii arhitecți, să propunem un model de amenajare a zonelor de picnic care să fie deopotrivă prietenos cu mediul, dar și modern și distractiv, pentru a le dovedi oamenilor că noua lege a picnicului nu pune capăt distracției în aer liber, dimpotrivă. Le mulțumim tuturor tinerilor arhitecți care au dat curs provocării noastre și sperăm că iubitorii ieșirilor la iarbă verde vor conștientiza că se pot bucura și mai mult de natură dacă adoptă în același timp un comportament responsabil față de mediu chiar și la picnic. Un prim pas în acest sens, pe cât de simplu pe atât de important, este să colecteze selectiv deșeurile de ambalaje”, a declarat Lorita Constantinescu, PR & Communication Director Eco-Rom Ambalaje.

Premiul III Oltu Cristina Ioana

TALENT SCOUTING la BIFE 2012

Igloomedia și BIFE te provoacă la concurs!

*Am pornit în căutarea celor mai talentați designeri de mobilier. Dovedește-ne că te numeri printre ei și participă la concursul Talent Scouting cu cea mai creativă propunere de **masă + scaun**.*

Tema competiției este lipsită de constrângeri legate de materiale, dimensiuni sau stil, dar viziunea unitară asupra celor două elemente este un must. De asemenea, vor fi apreciate calități precum inovația, sustenabilitatea și nivelul de înțelegere a nevoilor utilizatorilor.

În urma jurizării, 20 dintre cele mai bune proiecte depuse vor fi expuse, pe toată perioada târgului, într-o zonă special amenajată, iar pe câștigători îi așteaptă multe alte surprize.

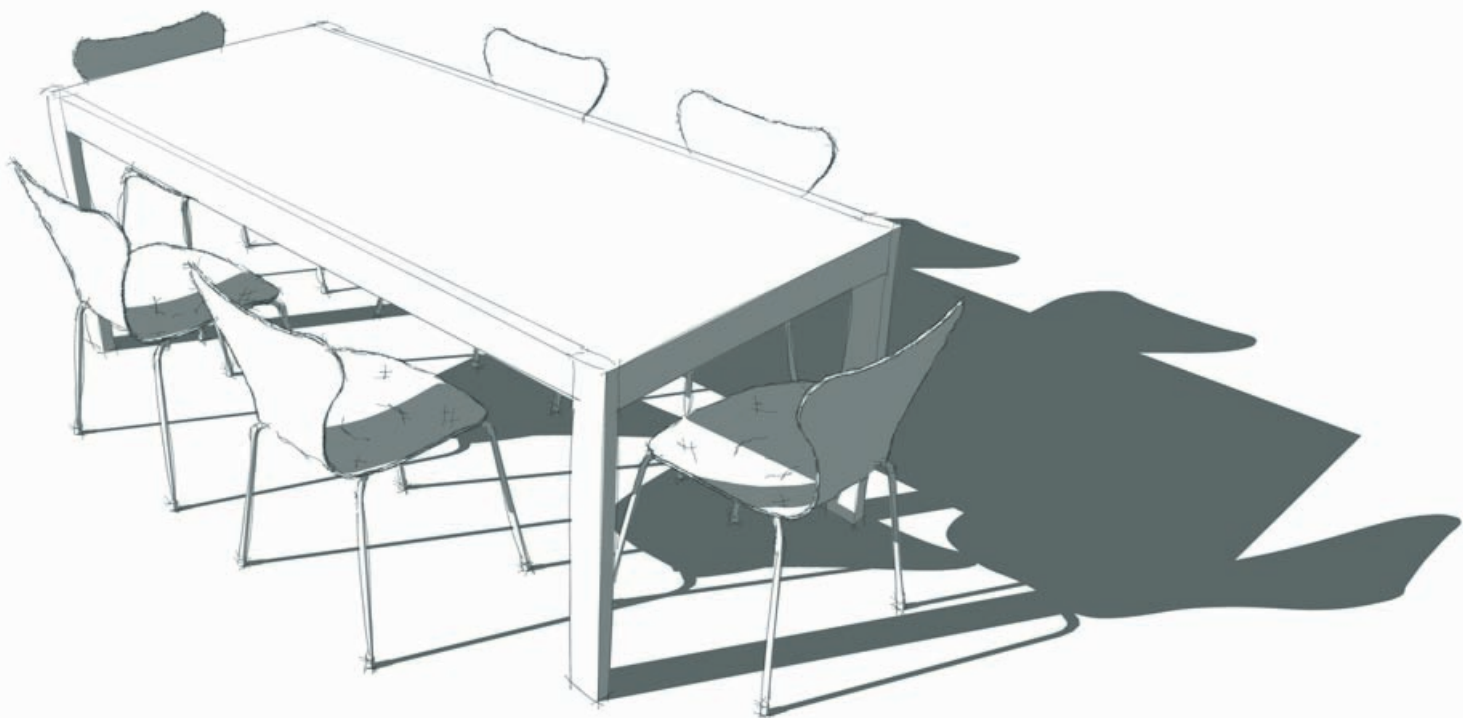
Concursul este deschis tuturor celor interesați de design, fie studenți, absolvenți sau simpli pasionați, având ca scop promovarea creatorilor autohtoni de mobilier.

Pentru detalii complete privind regulamentul de participare, criteriile de selecție, componența juriului și premiile oferite accesați:

www.bife.ro și www.igloo.ro

BIFE 2012, un altfel de eveniment

Târgul BIFE își propune să înceapă în acest an o aventură a designului inovator, a stilului și rafinementului, reunind sub același concept cele mai importante branduri de mobilă din țară și străinătate. Astfel, sub sloganul „PLAY DESIGN feel”, târgul va marca revoluțiile în designul de mobilier, aducând în atenția publicului interesat o gamă variată de piese și accesorii destinate ambientării și utilizării moderne a spațiilor de locuit sau destinate sediilor de birouri. Evenimentul este organizat de către ROMEXPO, în parteneriat cu Camerele de Comerț și Industrie din România și Asociația Clubul Român de Mobilă și se adresează producătorilor și distribuitorilor din domeniul mobilei și produselor de lemn, producătorilor și distribuitorilor de tehnologii, utilaje și echipamente pentru prelucrarea lemnului și exploatarea forestieră, producătorilor și distribuitorilor de accesorii de mobilă, producătorilor și distribuitorilor de materii prime și materiale auxiliare pentru industria lemnului, vizitatorilor specialiști și publicului larg.

BUCHAREST **BIFE** EXHIBITION
FURNITURE
INTERNATIONAL

12 - 15 **SEPTEMBRIE** • **ROMEXPO**

INVITATIE
ONLINE

play **DESIGN** feel

POWERED BY:

PARTENERI:

ACRM

Asociația Clubul Român de Mobilă

PARTENERI MEDIA:

ELEVATE

ORGANIZATOR:

MEMBRU:

www.bife.ro

PRISPA

„(...) ceea ce îl intrigă și îl contrariază cel mai mult pe arhitect – educat și format în admirația artei populare, atât de organic și clasic echilibrată (...) – este modul în care se produce racordarea prezentului la tradiție”. (Caffé, Mihail, 1974, Tendințe în evoluția conceptului de locuire în mediul rural, Arhitectura No.1 / 1974, p.64)

TEXT: Alexandra Petraru

FOTO: Alexandra Petraru, Alex Șerban

De PRISPA s-a tot auzit în ultima vreme, fie sub eticheta de prima casă solară românească, fie ca un proiect realizat integral de studenți. Cum motivația dorinței de a schimba ceva nu e mereu suficientă, ne raportăm la cadrul oferit de participarea la Solar Decathlon Europe 2012, cea mai importantă competiție care promovează cercetarea în domeniul arhitecturii sustenabile.

De ce PRISPA?

Privind avangarda ca forțarea limitelor a ceea ce este acceptat de societate, am abordat acest proiect într-o manieră care să răspundă contextului românesc, cu toate implicațiile sale. Prin urmare, deși experimental, răspunsul nu este unul formal, ci unul realizabil și sustenabil, mizând pe reutilizarea elementelor pe care le-am găsit în arhitectura tradițională. De asemenea, proiectul încearcă să ofere o soluție la problema degradării zonelor rurale, proces departe de a fi recent, dar care a suferit o accelerare considerabilă în ultimii ani. Credem că regenerarea satului românesc este nu numai o metodă de a readuce atenția asupra unor surse ale culturii naționale, dar și o problemă pentru care este necesar să se găsească rapid răspunsuri sustenabile. Arhitectura vernaculară ne oferă, de secole, răspunsuri la întrebări frecvente în modul contemporan de a construi. Inovația stă de cele mai multe ori în noutatea abordării, nu în tipul de resurse folosite. Am apreciat relația dintre spații, dar și calitatea elementelor care reușesc printr-o simplitate ingenuă să facă parte dintr-un mecanism în care esteticul, funcționalul și grija pentru mediu se completează reciproc. Pentru noi prispa tradițională a reprezentat exemplificarea ideală a acestei „simple complexități”, devenind motivul central al proiectului. Prisca este un spațiu de tranziție, o limită permeabilă între exterior și interior, între viața de familie și efervescența sau, dimpotrivă, spațiul ieșit din timp al vieții sociale rurale. Prisca e o zonă socială în care relațiile se nasc cu o onestitate generată de confortul de a fi tu însăși, protejat și expus în același timp. Arhitectura nu există fără suflet, locuința nici atât.

Pe locuri, fiți gata, start!

Suntem pe ultima sută de metri, e punctul în care adrenalina devine catalizator pentru sprintul final al maratonului. Ca un ultim exercițiu înainte de plecarea la Madrid, echipa construiește PRISPA pentru a putea primi vizitatori în luna iulie.

Vă așteptăm în șoseaua Chitilei nr. 284!

ORGANIZATORI:

PRIMĂRIA MUNICIPIULUI BRAȘOV

FUNDAȚIA PENTRU CULTURĂ ȘI PATRIMONIU

BISERICA EVANGHELICĂ C.A.
PAROHIA BRAȘOV

4 AUGUST 2012. PIAȚA SFATULUI. ORA 20.30
TRANSMISIUNE LIVE DIN BISERICA NEAGRĂ
CONCERT ANIVERSAR

**ISTORIA INSTRUMENTELOR CU CLAPE:
SPINETĂ, VIRGINAL, FORTEPIANO, PIAN, POSITIV, ORGĂ**

INTERPREȚI:

**HANS ECKART SCHLANDT, CORINA IBĂNESCU,
VALENTIN MUREȘAN, PAUL CRISTIAN, STEFFEN SCHLANDT**

PREZINTĂ: CĂTĂLIN ȘTEFĂNESCU

WV'ARTE

1 - 5 AUGUST 2012. PIAȚA SFATULUI.
EXPOZIȚII: PATRIMONIU. TRADIȚIE. RESTAURARE

PARTENERI: OAR - ORDINUL ARHITECTILOR DIN ROMÂNIA

**EXPOZANȚI: CONSILIUL JUDEȚEAN ȘI MUZEUL JUDEȚEAN DE ISTORIE BRAȘOV, MIHAI EMINESCU TRUST,
ASOCIAȚIA SALVAȚI CENTRUL ISTORIC BRAȘOV, AIDC - ASOCIAȚIA IMPREUNA PENTRU DEZVOLTAREA COMUNITAȚII
CU SPRIJINUL: TVS BRAȘOV**

[FACEBOOK.COM/FUNDATIAFORUMARTE](https://www.facebook.com/fundatiaforumarte)

Europa Nostra 2012

Europa Nostra este Vocea Patrimoniului Cultural din Europa. Ea reunește și reprezintă 250 de organizații neguvernamentale și nonprofit care, la rândul lor, întrunesc peste 5 milioane de membri de pe tot teritoriul Europei. Europa Nostra beneficiază de sprijinul direct a peste 1.500 de membri individuali precum și de susținerea a peste 150 de autorități publice și corporații. Rețeaua sa cuprinzătoare de profesioniști și voluntari depune eforturi intense pentru protejarea și conservarea patrimoniului cultural european, astfel încât atât generația prezentului, cât și cele viitoare să se poată bucura de el.

Ceremonia de decernare. Foto: © Pedro Melim, Europa Nostra

Ceremonia de decernare a premiilor de la Lisabona este parte componentă a Congresului pentru Patrimoniul European ce se desfășoară anual. Una dintre temele abordate anul acesta la Congres a fost „Salvarea Patrimoniului European aflat în pericol”.

Concursul pentru premiile Europa Nostra are două obiective, și anume să încurajeze atât calitatea demersului, cât și a schimburilor transfrontaliere în domeniul patrimoniului cultural. Prin promovarea „puterii exemplului”, concursul stimulează inițiative noi, care se vor finaliza printr-o creștere economică, patrimoniul cultural fiind o resursă importantă pentru dezvoltare și coeziune socială.

Lisabona, 2 iunie 2012. Numele câștigătorilor Premiilor Europene pentru Patrimoniul Cultural/ Premiile Europa Nostra precum și ale celor șase laureați la categoria „Grand Prix” (marele premiu) – ediția 2012 au fost comunicate în prezența comisarului european pentru educație, cultură, multilingvism și tineret Androulla Vassiliou, și a renumitului tenor Plácido Domingo, președinte al Europa Nostra. Evenimentul s-a desfășurat la Mănăstirea Jerónimos din Lisabona. La ceremonie au participat peste 1.200 de persoane. Printre invitații de vază s-au numărat președintele Portugaliei, Aníbal Cavaco Silva, precum și Prințul Felipe și Prințesa Letizia de Asturia.

Cele șase proiecte câștigătoare ale Marelui Premiu:

- Averof Building – Școala de Arhitectură, Universitatea Tehnică Națională, Atena, Grecia
- Furnalul înalt numărul 2, Sagunto, Spania
- Poundstock Gildhouse, Bude, Cornwall, Marea Britanie
- Studiu despre Codul Botanic al lui Augustus de la Ara Pacis, Roma, Italia

- Servicii dedicate conservării și mediatizării patrimoniului de Paraschiva Kovacs, Satu Mare, Județul Harghita, România
 - Program educațional pentru patrimoniu realizat de Fundația Norvegiană pentru Patrimoniu, Vaga, Norvegia
- Câștigătorul premiului acordat prin votul publicului 2012 – câștigător desemnat prin intermediul unui sondaj online, selectat dintr-un număr de 28 de proiecte participante – a fost proiectul Fortificațiile din Pamplona, Spania. Comentariul juriului: „Fortificațiile restaurate nu mai sunt doar simple ziduri de apărare, ele au devenit un loc pentru întâlnire și un simbol al unității pentru cetățeni și pentru oraș.”

Vorbind în deschiderea ceremoniei, comisarul Vassiliou a declarat următoarele:

„Premiul Uniunii Europene pentru Patrimoniul Cultural / Premiul Europa Nostra s-a impus în ultimii zece ani ca fiind cel mai prestigios premiu acordat în acest domeniu în Europa. Doresc să le mulțumesc tuturor câștigătorilor pentru angajamentul energic de care au dat dovadă în protejarea patrimoniului nostru cultural. Aș vrea să mulțumesc Europa Nostra și, nu în ultimul rând, juriului pentru munca lor de cea mai înaltă calitate.

Fortificațiile din Pamplona

Premiul s-a dovedit a fi un instrument eficace de stimulare a înțelegerii și de sporire a responsabilizării în rândul factorilor de decizie și al opiniei publice cu privire la valoarea patrimoniului cultural pentru societatea și economia europeană și la responsabilitatea noastră de a îl proteja pentru generațiile viitoare. Din acest motiv vom continua să sprijinim patrimoniul cultural prin programul „Cultura” precum și prin intermediul viitorului program „Europa Creativă”.

Placido Domingo, președintele Europa Nostra, a adăugat:

„Câștigătorii premiilor noastre întruchipează excelența, pasiunea și implicarea. Ei sunt ambasadorii perfecți ai puterii „Europei Creative”. Europa Nostra și Comisia Europeană lucrează împreună pentru a debloca potențialul complet al patrimoniului cultural și natural european. Aceasta este cheia către o coeziune socială sporită și soluția pentru o creștere economică durabilă în Europa.”

Toate cele 28 de proiecte câștigătoare au fost premiate cu ocazia ceremoniei de la Lisabona. Ceremonia s-a desfășurat sub patronajul președintelui Portugaliei, Aníbal Cavaco Silva, care a rostit un discurs în cadrul ceremoniei, precum și al președintelui Comisiei Europene, José Manuel Barroso, care a trimis un mesaj video. Președintele Centrului Național pentru Cultură, Guilherme d'Oliveira Martins, le-a urat la rândul său bun venit oaspeților. Ceremonia de decernare a Premiilor Uniunii Europene pentru Patrimoniu Cultural / Premiile Europa Nostra a fost organizată încă din 2002 de către Europa Nostra și Comisia Europeană.

Cei 28 de câștigători au fost selectați în urma analizării celor 226 de proiecte provenind din 38 de țări. Pentru fiecare categorie s-a reunit un juriu distinct compus din experți independenți din toată Europa. Toți câștigă-

Furnalul înalt nr. 2

Poundstock Gildhouse

torii au fost răsplătiți cu un trofeu sau o plachetă, iar cei șase câștigători ai „marelui premiu” au primit, în plus, câte 10.000 de euro.

Patrimoniul cultural aduce o contribuție semnificativă, deseori subestimată, la dezvoltarea și crearea de locuri de muncă. Sectorul respectiv reprezintă o parte importantă a industriilor culturale și creative, care oferă locuri de muncă pentru 8,5 milioane de persoane în UE și contribuie cu 4,5 % la PIB-ul Europei. Se estimează că investițiile în conservarea patrimoniului cultural efectuate de organisme publice și private însumează 5 miliarde euro pe an. Cifrele publicate de Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE) arată că 40% din turismul mondial conține o componentă culturală. De asemenea, patrimoniul cultural este o resursă esențială pentru dezvoltarea durabilă și coeziunea socială.

Premiile Uniunii Europene se bucură de sprijinul programului „Cultura” al Uniunii Europene, care a investit, începând cu 2007, circa 30 de milioane euro în cofinanțarea proiectelor de patrimoniu. Există, însă, și

alte programe europene care oferă sprijin în vederea conservării patrimoniului, cum ar fi Fondul european de dezvoltare regională, care, începând din 2007, a alocat 3 miliarde de euro pentru protejarea și conservarea patrimoniului cultural, 2,2 milioane de euro pentru dezvoltarea infrastructurii culturale și 775 de milioane de euro pentru susținerea serviciilor culturale. Începând din 1998 au mai fost investite alte 150 de milioane de euro prin Programul Cadru al UE pentru Cercetare și Dezvoltare Tehnologică.

Program educațional pentru patrimoniu

Averof Building

Proiectele înscrise la categoria Conservare au fost evaluate de un juriu format din experți din întreaga Europa, printre care s-a numărat și arh. Alexandra Chiliman Juvara. La întoarcerea din Lisabona a avut amabilitatea să ne povestească despre criteriile de apreciere ale juriului, precum și despre participările românești la ediția 2012 a prestigiosului eveniment.

La Categoria 1 – Conservare au fost prezentate spre jurizare 146 de proiecte din domeniul restaurării clădirilor istorice, siturilor arheologice, componentelor artistice, clădirilor industriale, grădinilor și peisajelor culturale. A fost apreciată restaurarea monumentului istoric, rezultat al unei atente cercetări și cu punerea în operă a unor tehnici adecvate, cât și impactul acestui demers asupra comunității și implicarea comună în finanțarea investiției. S-a evidențiat o intensă preocupare pentru un program complex de punere în valoare a monumentelor și peisajului, prin realizarea unor trasee turistice specifice.

Mănăstirea Jerónimos din Lisabona a fost locul în care s-au decernat premiile pentru cele cincisprezece proiecte câștigătoare, tot aici acordându-se trei dintre cele șase Mari

Premii pentru proiecte înscrise în Categoria Conservare. În aceste cazuri menționăm concluzia juriului:

– Furnalul înalt numărul 2 din Sagunto, Spania: „Juriul a omagiat efortul susținut pentru salvarea excepționalului monument, astfel încât să poată fi înțeles de generațiile viitoare. Furnalele înalte ale secolului 20 (secolul industriei fierului și a oțelului) care au supraviețuit transformărilor se prezintă ca o oportunitate pentru cei care cred că păstrarea patrimoniului industrial este vitală pentru înțelegerea istoriei comune a Europei: fierul și oțelul, în definitiv, sunt la originea Uniunii Europene. Noile funcțiuni și frumusețea redescoperită a acestui furnal înalt construit în 1920 umple de mândrie populația orașului care s-a dez-

voltat datorită acestei industrii”.

– Facultatea de Arhitectură din Atena clădirea Averof, Grecia: „Proiectul de conservare a monumentului Averof a fost considerat un excelent exemplu de intervenție de restaurare și renovare pe o clădire istorică, una dintre cele mai importante creații ale neoclasicismului european, influențată direct de Acropola din Atena. Funcțiunea educativă pentru care a fost creată se va desfășura în continuare în condiții optime.”

– The Poundstock Gildhouse, Bude, Cornwall, Anglia: „Printre proiectele imense și sofisticate prezentate spre jurizare, juriul a fost fericit să descopere acest modest exemplu de arhitectură vernaculară restaurat cu meticulozitate. Dintre casele parohiale, care aveau și funcțiuni pentru comunitate, de tipul sălilor de reuniune pentru sărbătorile satului, se mai păstrează câteva exemple. Poundstock Gildhouse, după ce a avut și alte funcțiuni, a fost restaurată pentru funcțiunea originală. Juriul a fost impresionat de acuratețea cu care s-au restaurat componentele casei cu aceleași tehnici tradiționale.”

Mănăstirea Golia, Iași: România a fost printre cele 15 proiecte câștigătoare la Categoria 1 – Conservare. Juriul a luat în considerare mai mulți factori: „Prin studiile și cercetările premergătoare s-au stabilit soluții care au redat monumentului frumusețea și măreția originală. Acest proiect este un bun exemplu pentru un program de dezvoltare durabilă care permite desfășurarea vieții monahale după regulile ei tradiționale, dezvoltând în același timp valorile culturale și turistice ale regiunii.”

Turnul Croitorilor din Cluj a fost un alt proiect apreciat pentru acuratețea și reversibilitatea intervenției, dar nu a reușit să se înscrie pe lista proiectelor câștigătoare.

La Categoria 3 – Servicii dedicate, marele premiu a fost acordat Doamnei Paraschiva Kovacs, Satu Mare, județul Harghita: „Fiind profesoară într-o comunitate restrânsă, Paraschiva Kovacs și-a dedicat 40 de ani de viață inventarierii și protejării porților de lemn, simboluri ale patrimoniului satului. Datorită aportului personal și talentului pedagogic, entuziasmului și convingerii ei, a format mai multe generații care au un comportament diferit față de istoria locală și patrimoniul. Este un exemplu extraordinar, al unei persoane europene, care cu modestie și devotament, fără resurse importante financiare, reușește să sensibilizeze comunitatea pentru a aprecia trecutul spre binele generațiilor viitoare.” Trebuie să menționăm ropotul de aplauze și entuziasmul asistenței în momentul acordării acestui premiu.

Termenul limită pentru depunerea candidaturilor pentru următoarele premii este 1 octombrie 2012.

**Arh. Alexandra Chiliman Juvara,
Fundația Pro Patrimonio**

Paraschiva Kovacs la gala de premiere. Foto: © Alexandra Chiliman Juvara

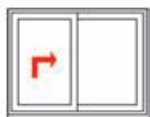
WISE CU DESCHIDERI LARGI

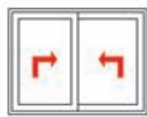
Alături de aer, apă, pământ și foc, lumina este esența vieții. Tocmai de aceea, fiecare om își dorește pentru casa lui ferestre cât mai mari, care permit luminii să scalde interioarele. Deschiderile largi nu înseamnă doar economie de electricitate, ci mai ales sănătate și armonie pentru locatarii clădirii. În plus, lumina pune în valoare interioarele, finisajele și decorațiunile unei locuințe.

Datorită profilului puternic de la VEKA, ce furnizează numai produse clasa A (conform SR EN 12608), se pot realiza ferestre și uși ce permit deschideri largi, personalizate într-o gamă variată de nuanțe și forme atipice. Cu profilele versatile VEKA, imaginația și ideile arhitectului pot fi implementate sub formă de ferestre rotunde, triunghiulare, trapezoidale, arcade, chiar și ferestre pivotante.

Variante de deschideri ale ușilor culisante cu ridicare

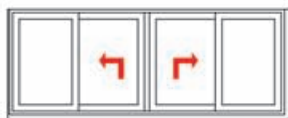
Element în 2 canate cu cercevea culisantă cu ridicare și o parte fixă

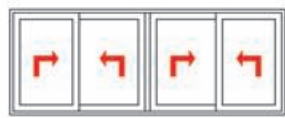
Element în 2 canate cu 2 cercevele culisante cu ridicare

Element în 3 canate cu 2 cercevele culisante cu ridicare și o parte fixă

Element în 4 canate cu 2 cercevele culisante cu ridicare și 2 părți fixe

Element în 4 canate cu 4 cercevele culisante cu ridicare

Soluțiile de sisteme pentru ușile atipice contribuie, de asemenea, la eficientizarea spațiului, înlocuind cu succes compartimentarea tradițională. Ușile culisante, cu ridicare, sau cele armonice au un design deosebit, elegant, dar, totodată, minimalist, putând satisface pe deplin exigențele celor mai pretențioși clienți.

Sistemele de uși de la VEKA culisează ușor, corect și silențios, chiar și în cazul deschiderilor mari, de până la 6,5 metri lățime și peste 2,5 metri înălțime.

Spații vitrate mari și eficiente energetic în același timp? Da, este posibil. Sistemul **VEKASLIDE** poate închide suprafețe de peste 17 m², în șapte variante constructive perfect adaptabile oricărei cerințe de design și în condiții de izolare termică optimă, de până la U_w de 1,0 W/m²K. Aceste deschideri generoase sunt posibile datorită grosimii de 3 mm a peretelui exterior al profilului, precum și armăturilor metalice speciale. Pentru că beneficiază de un design clasic, cu muchii elegante și ușor rotunjite, ușile culisante **VEKASLIDE** se potrivesc oricărui sistem arhitectural și rezolvă excelent nevoia închiderii unei terase.

Pentru mai multe informații vizitați: www.veka.ro , www.fereastraveka.ro.

Das Qualitätsprofil
★★★★★★

European Prize for Urban Public Space 2012

Aflate deja la cea de-a șaptea ediție, premiile pentru spații publice acordate de Centrul de Cultură Contemporană din Barcelona în parteneriat cu alte instituții europene de prestigiu au rolul de a recunoaște și încuraja proiecte de generare, recuperare și valorificare a zonelor urbane comune, subliniind faptul că acestea sunt un indicator valoros pentru sănătatea civică a orașelor pe care le locuim. Nu numai numărul proiectelor înscrise în concurs a crescut față de edițiile anterioare (s-au înregistrat 347 de proiecte din 36 de țări europene), ci și calitatea și complexitatea lor, cu răspunsuri la contexte variate, la probleme sociale și economice diferite, precum și cu abordări conceptuale și de execuție diverse. Juriul format din Josep Llinas (CCCB), Ole Bouman (NAI), Sarah Ichioka (AF), Juulia Kauste (MFA), Francis Rambert (Cité de l'Architecture et du Patrimoine), Peter Schmal (Deutsches Architekturmuseum), Dietmar Steiner (Az W) a ales și de această dată să ofere marele premiu pentru două proiecte: unul din Ljubljana, capitala Sloveniei, iar celălalt chiar din Barcelona. Importanța socială și democratică a spațiilor publice a fost marcată prin acordarea unei mențiuni speciale evenimentului Occupy Puerta del Sol care a avut loc în 2011 în Madrid. Vă invităm să citiți în continuare despre proiectele selectate de juriu, menționând totodată că o arhivă cu toate proiectele înscrise în concurs poate fi consultată pe site-ul: www.publicspace.org.

Renovarea malurilor râului Ljubljana

Ljubljana, Slovenia, 2011

După ce pătrunde în capitala slovenă prin sud, râul Ljubljana descrie un ocol accentuat în jurul părții nordice a dealului pe care este amplasat castelul din Ljubljana, după care se îndepărtează de centrul orașului, înspre est. În secolul 18, Canalul Gruber (Grubarjev prekop) a fost deschis într-o încercare de a reduce numărul inundațiilor: acesta a tăiat partea sudică a promontoriului și, astfel, a izolat centrul vechi pe o insulă. Foarte bine conservată, această zonă istorică a acumulat un repertoriu generos de stiluri arhitecturale care, din epoca Barocului până la Art Nouveau, reflectă poziția Ljubljanei ca intersecție culturală și geografică între latinitatea sudică și nordul germanic. Îmblânzirea râului a făcut ca orașul să poată fi extins spre nord, prin construirea de numeroase poduri.

Cele mai remarcabile dintre aceste poduri, printre care Podul Triplu (Tromostovje, 1932) și Podul Cizmarilor (Cevljarski most, 1931), sunt operele arhitectului Joze Plecnik care, după 1930, a marcat cursul râului cu o generoasă și variată serie de clădiri, piețe, canale și parcuri. Conștient de rolul structural al râului căruia i-a conferit un aspect monumental, rafinat și primitiv, arhitectul și-a dorit să transforme Ljubljana într-o nouă Atenă, un model al orașului iluminat. Pentru a-și atinge acest scop, el a apelat la arhetipul promenadelor acoperite, stoa, pentru a organiza zona malului drept al râului, construind portico-ul din piața Trznica, precum și la modelul agorei, pentru a construi Piața Congresului (Kongresni trg) pe malul stâng.

Însă, la începutul secolului 21, râul pierduse mult din spiritul pe care Plecnik reușise să i-l confere, rolul său de spațiu public principal al orașului fiind diminuat. În absența infrastructurilor co-

responsabile, majoritatea spațiilor adiacente râului erau acapate de traficul auto și de parcuri ad-hoc, numărul arterelor pietonale scăzând drastic. Această situație a scăzut în mod dramatic puterea de atracție a centrului vechi din Ljubljana, deja afectat de un declin economic și de faptul de a fi fost abandonat de o populație ce a preferat să migreze spre zonele periferice. Acest context amenința orașul cu consecințele devastatoare ale creșterii urbane necontrolate.

Scopul intervenției

Începând cu anul 2004, Consiliul Municipal al Ljubljanei, în colaborare cu o serie de antreprenori urbani, a hotărât să facă o ambițioasă investiție publică în valoare de peste 20 de milioane de euro pentru a remedia această situație. Într-un interval de timp remarcabil de scurt, proiectul a atras mai multe echipe locale de arhitecți și urbanisti care au realizat o serie de intervenții punctuale, realiste și viabile, organizate într-un sistem urban gândit la scară largă. Intenția era ca râul Ljubljana, văzut ca element unificator al acestui sistem, să își reia rolul care i-a fost conferit, în trecut, de către Plecnik. Prin urmare, așteptarea era ca nivelul ridicat al calității vieții în aer liber de pe malurile râului să stimuleze interacțiunea socială și revitalizarea economică a orașului. Pe scurt, obiectivul consta în creșterea puterii de atracție a centrului istoric pentru a contracara tendința negativă spre o dezvoltare necontrolată.

Descriere

Constând într-o serie de spații publice desfășurate pe o distanță de peste 2 km, intervenția începe în amonte, în punctul unde cursul râului Ljubljana se separă de canalul Gruber. Un nou pod, construit în 2010, leagă Grădina Botanică a Universității din Ljubljana, cea mai veche instituție educațională și științifică din Slovenia, de noul Spica, parc amenajat pe malul râului, ce com-

AUTORI: BORIS PODRECCA, ATELIER ARHITEKTI, BB ARHITEKTI, ATELJE VOZLIC, DANS ARHITEKTI, TRIJE ARHITEKTI & MEDPROSTOR, URB

DEZVOLTATOR: THE CITY COUNCIL OF LJUBLJANA, TURIZEM LJUBLJANA, JAVNO PODJETJE ENERGETIKA, D.O.O., KRANJSKA INVESTICIJSKA DRUŽBA, D.O.O.

PERIOADA DE EXECUȚIE: 2004-2006

SUPRAFAȚĂ: 65 000 MP • **COST:** 20 100 000 EURO

TEXT: ARH. DAVID BRAVO BORDAS

FOTO: AUTORII

pletează punctul sudic al insulei pe care este situat centrul orașului. Pe malul stâng al canalului, o amenajare peisagistică ce se întinde pe primii 300 de metri ai acestuia subliniază accesibilitatea zonei și caracterul ei natural.

Cheiul Trnovo a fost, de asemenea, renovat în 2010, el fiind situat pe malul stâng al unui râu mai mic care, 700 m în aval, se varsă în râul Gradascica, unul dintre brațele Ljubljaniței. Punctul în care acest curs de apă minor întâlnește strada Barjanska, o arteră principală de acces în oraș, a fost rezolvat prin introducerea unui nou pod, ce poartă numele străzii, în 2008, și a parcului Spica, inaugurat tot în 2008. Noul viaduct nu este departe de principalul punct de atracție al cartierului Trnovo, podul cu același nume, construit de Plecnik. În aval, aproape de confluența râurilor Ljubljanka și Gradascica, malurile au un aspect pronunțat urban. În această zonă, vechiul pod Hradecki a fost renovat, în 2011, la fel ca și cheiurile Krakovo și Breg, de pe malul stâng, ambele renovate în 2010. Cheiul Breg a fost dotat cu trepte ce duc în Piața Nova (Novi trg), care urmează, de asemenea, să fie renovată. Aceasta este una dintre cele mai vechi piețe din Ljubljana, adiacentă Bibliotecii Naționale Universitare, clădire construită, de asemenea, de către Plecnik.

150 de metri în aval, tot pe malul stâng, se află cheiul Hribarjevo și Piața Dvorni, ambele renovate cu puțin timp înaintea acestei intervenții. Pe malul opus, perpendicular pe cheiul Cankarjevo se află strada Ključavnicarska, restaurată în 2009, ce conduce spre dealul unde se află castelul. Pe malul stâng, după Podul Triplu, cheiul Petkovskovo a fost dotat cu un pavilion construit deasupra râului, cu trepte suspendate gândite în scopul de a oferi o perspectivă generoasă asupra castelului. Podul Măcelarilor, construit în 2010, leagă partea centrală a cheiului Petkovskovo cu stoa construită de Plecnik pe post de fațadă dinspre râu a pieței Trznica. 400 de metri în aval se găsește punctual final al intervenției, Podul Grânelor, construit în 2010, cu trepte suspendate conectate de un chei plutitor.

Aprecieria juriului

Renovarea malurilor râului Ljubljanka, ce străbate centrul vechi al capitalei slovene, este rezultatul unui efort colectiv care, concentrând resursele disponibile în operațiuni specifice și optimizând coordonarea dintre diverșii dezvoltatori imobiliari și autori ai proiectelor, îmbrățișează idealul umanist al lui Plecnik și îi conferă continuitate. Malurile sunt accesibile în întregime, atât longitudinal, pe cheiuri, cât și transversal, proiectul stabilind conexiuni cu diversele elemente ale țesutului urban adiacent. Un spațiu public unitar și, în același timp, beneficiind de numeroase puncte de atracție, râul conferă centrului vechi al Ljubljanei suficientă putere de atracție pentru a contracara efectele centrifugale ale dezvoltării urbane necontrolate.

Amenajarea zonei superioare a Turo de la Rovira Barcelona, Spania, 2011

În timpul Războiului Civil Spaniol, forțele aeriene legionare ale Italiei fasciste au folosit Barcelona pe post de prim teren de testare a tacticii brutale a bombardamentelor ce au devenit o practică intens folosită în timpul celui de-al Doilea Război Mondial. Opt sute de oameni și-au pierdut viața în masacrul general, mai mult de o mie au fost răniți și în jur de 50 de clădiri au fost distruse. Singura metodă de apărare a orașului a fost rețeaua complexă de adăposturi anti-aeriene subterane construite de populație și sistemul de amplasamente de artilerie anti-aeriană pus la punct de Guvernul Republican. Primul dintre aceste amplasamente a fost construit în vârful Turó de la Rovira, turn care, cu o înălțime de 262 m, este cel mai înalt punct din țesutul urban al Barcelonei.

Infrastructura militară, constând în șapte platforme circulare pentru arme, o platformă rectangulară pentru personalul militar de comandă și un adăpost pentru trupe, a fost abandonată după încheierea războiului. La începutul perioadei postbelice, ruinele au fost folosite pentru construirea unui ansamblu de locuințe ilegale, cunoscut ca „Els Canons” (Tunurile). În următoarele decenii, din cauza migrației masive a muncitorilor din alte părți ale Spaniei și a lipsei locuințelor, Els Canons a ajuns să cuprindă peste 100 de locuințe tip cocioabe. Ultimele dintre acestea au fost demolate cu puțin timp înainte de Jocurile Olimpice din 1992, lăsând în urmă, pe pantele pavate cu piatră ale dealului, fragmente de scări și ziduri. De-a lungul următorilor 20 de ani, dealul, marcat de suprapunerea diverselor urme ale istoriei sale, a fost acaparat de vegetație, gunoi și graffiti, însă a devenit și o destinație pentru oamenii care cunoșteau secretul perspectivelor deosebite pe care dealul le oferă asupra cartierului Carmel, spre nord și, în direcția opusă, asupra câmpiei Barcelonei, cu marea în fundal.

Scopul intervenției

La un moment dat, o agenție municipală dedicată promovării cartierului Carmel, colaborând îndeaproape cu Muzeul de Istorie a Barcelonei, a demarat o inițiativă de amenajare peisagistică a dealului, cu un centru de interpretare a istoriei, spațiu menit comemorării unui eveniment istoric recent, dar relevant, precum și un punct de belvedere accesibil publicului larg. Intervenția a urmărit să aibă un impact minim asupra caracteristicilor zonei și, în același timp, să evidențieze diferitele aspecte ale istoriei sale.

AUTORI: JDVDP ARQUITECTES, AAUP.
JORDI ROMERO
I ASSOCIATES SLP
DEZVOLTATOR: AGENCIA DE PROMOCIO
DEL CARMEL I ENTORNS SA
TEXT: ARH. DAVID
BRAVO BORDAS
FOTO: LOURDES JANSANA

Descriere

Intervenția a pornit de la constatarea că spațiul în sine era unul extrem de dinamic, fapt confirmat în urma curățeniei inițiale, când tufele au fost îndepărtate, dezvăluind noi aspecte legate de idiosincraziile locului. Pantele abrupte au însemnat o provocare în implementarea acțiunilor legate de protejarea, consolidarea și respectarea fragilelor și valoroaselor ruine. Pentru realizarea elementelor noi, al cărui număr a fost redus la strictul necesar, s-au folosit materiale de construcție simple și oțel Corten. Balustrade discrete protejează, acum, scările și balcoanele, indicându-le vizitatorilor posibile trasee. Singurele pavaje noi, constând într-o întindere de plăci de beton cu textură granulată, sunt separate de platformele de artilerie, dar, în același timp, le leagă pe acestea de o potecă ce conduce spre principala cale de acces.

Pantele dealului au fost replantate cu diverse specii de pin mediteraneean, concentrate la nivelurile inferioare pentru a nu deranja pers-

pectivele deschise de turn. Pe partea de nord, înspre cartierul Carmel, alături de pini au fost plantate și specii adaptate la un anumit grad de umiditate, printre care roșcovă, smochini și măslini. Pe panta sudică, orientată spre mare, au fost plantați cactuși și pini Aleppo.

Aprecierea juriului

Prin grija deosebită acordată renovării acestui spațiu, odată marginal, elementele de vandalism au fost înlăturate fără a diminua cu nimic puterea de atracție a locului. Rezidenții cartierului Carmel și vizitatorii din alte zone au acum acces la un spațiu ce oferă perspective spectaculoase și conține ruine restaurate atent. Aceste ruine au și un important scop educațional, subliniind valoarea istorică a locului. Aici, se poate reflecta la aspecte ce vorbesc despre natura dramatică a războiului, dar și la unele mai prozaice, însă nu mai puțin relevante, legate de drama nou-veniților în oraș, oameni trăind în afara societății.

MENȚIUNI DE ONOARE

Memorialul abolirii sclaviei

Nantes (Franța), 2011

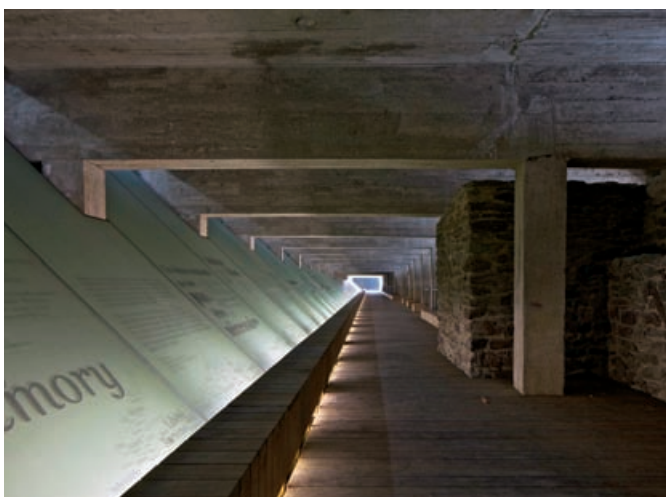

Foto: © Wodiczko+Bonder Photographs

AUTORI: KRZYSZTOF WODICZKO & JULIAN BONDER,
WODICZKO+BONDER, ARCHITECTURE, ART & DESIGN

Memorialul reprezintă doar unul dintre elementele constituente ale unui spațiu public amenajat pe malul fluviului Loire, mai precis, pe locul unui fost debarcader din epoca sclaviei. Tot aici, o parcare a fost înlocuită de o promenadă, creându-se, astfel, un nou punct de interes pentru comunitatea locală.

Exhibition Road

Londra (Marea Britanie), 2011

AUTORI: ROYAL BOROUGH OF KENSINGTON AND CHELSEA

Una dintre arterele principale din cartierul londonez Kensington, Exhibition Road a fost repavată, iar elementele arhitecturale de prisos au fost înlăturate. Aflându-se într-o zonă cu numeroase obiective culturale și educaționale precum Victoria and Albert Museum, the Natural History Museum, the Science Museum sau Imperial College of London, strada atrage anual peste 11 milioane de utilizatori care circulau cu dificultate pe cele două sensuri înguste alocate pietonilor în urma planificării din anii '60. Traficul auto are loc, acum, pe baza unui sistem ce stabilește un consens între pietoni și mașini.

Foto: © Royal Borough of Kensington and Chelsea

Annorstades / Elsewhere / Ailleurs

Malmö (Suedia), 2010

AUTOR: TANIA RUIZ

Proiectul constă într-o instalație permanentă, ce proiectează imagini în mișcare pe peroanele unei stații de tren, pentru ca timpul petrecut în așteptare să fie cât mai plăcut. City Tunnel este o rețea de tren public inaugurată în 2010 și care astăzi este folosită zilnic de 87.000 de persoane. Ceea ce o individualizează este lipsa mesajelor publicitare, lucru ce a permis dezvoltarea mai multor proiecte interesante de artă publică.

Foto: © Tania Ruiz

MENȚIUNE SPECIALĂ

Occupy Puerta del Sol

Madrid (Spania), 2011

Manifestare din cadrul mișcării internaționale Occupy, evenimentul a însemnat o demonstrație la scară largă pentru respectarea principiilor democratice prin ocuparea temporară a unui spațiu public reprezentativ din orașul Madrid.

Această piață centrală și simbolică din capitala Spaniei a fost ocupată cu construcții efemere, improvizate, în care manifestanții și-au petrecut nopțile timp de câteva săptămâni, protestând pentru schimbări semnificative în sistemul politic și economic actual.

Foto: © CCCB

Case din România 4 – o lansare cu energie

Originalul Club Energiea a găzduit pe 16 mai lansarea celui mai nou album din colecția igloo best – Case din România 4, prilej de întâlnire cu arhitecții care au dat viață celor 15 locuințe selectate și care ne-au împărtășit din poveștile ce se află în spatele fiecărui proiect. Într-o atmosferă relaxată, cu spațiile animate de imagini sugestive ale caselor și de muzică bună, s-au schimbat impresii despre arhitectura contemporană autohtonă, despre locuințe și provocările lor, despre obiectele de design și importanța finisajelor pentru orice proiect de succes.

După 5 ani de la inaugurarea colecției igloo best cu albumul „Case din România”, ne aflăm deja la cel de-al patrulea titlu dedicat locuințelor individuale, cu exemple complet noi și fără a face compromisuri calitative. Acest lucru ține și de o anumită normalizare a pieței, de o comunicare mai bună între cei doi poli ai săi: clientul și arhitectul. Dintr-un discurs mai degrabă spectaculos, casele noi au trecut într-un registru mai matur, ce arată o atenție mai mare pentru relația cu situl, pentru valorificarea luminii naturale și detaliilor finisaje.

Noutatea pe care o aduce acest album este numărul relativ mare de locuințe care recuperează și transformă structuri vechi, existente, oferindu-le o nouă viață. Arhitecții de la Republic of Architects pornesc de la o fostă anexă a casei vecine pentru a crea o locuință tonică, luminoasă, cu decorații inspirate din opera exuberantului Hundertwasser. Într-un sat din județul Brașov, arhitecții de la Graphic Studio au restructurat complet casa construită de bunicii actualilor proprietari, transformând-o într-un spațiu confortabil și totodată sustenabil, iar în Tg. Mureș, AA Studio au integrat vechea casă de pe sit într-o nouă locuință cu dimensiuni generoase. În contexte urbane mai dense, arhitectul Bogdan Demetrescu a renovat și extins o locuință din Timișoara, iar arhitectul Adrian Untaru ne-a arătat cum o casă veche simplă, tipică, din București poate deveni un spațiu modern și versatil, fără a afecta coerența zonei.

Acestora li se adaugă, bineînțeles, casele pornite de la zero, în zone de edificare mai mult sau mai puțin complicate. Casa CM realizată de Nuca Studio și Square One pune în evidență o relație dinamică, uneori surprinzătoare, între interior și exterior, Casa din Snagov, inspirându-se din retorica modernistă, ne arată un volum curat, bine proporționat, cu finisaje de calitate, în timp ce Casa Eric din Corbeanca este o expresie a modestiei arhitecturale, situată între minimalism și poverism.

Proiectele grupate în acest album reprezintă o radiografie parțială a arhitecturii contemporane practicate de arhitecții români și va deveni cu siguranță un reper pentru toți cei interesați de noutățile arhitecturii domestice locale.

Albumul poate fi comandat pe:

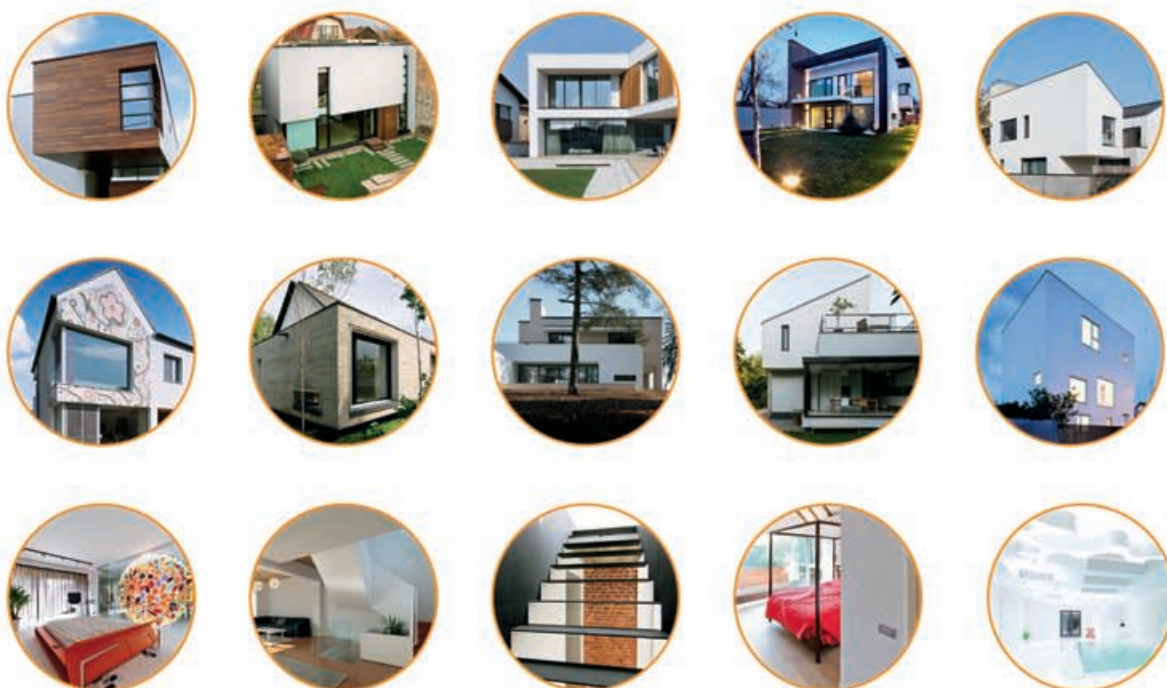
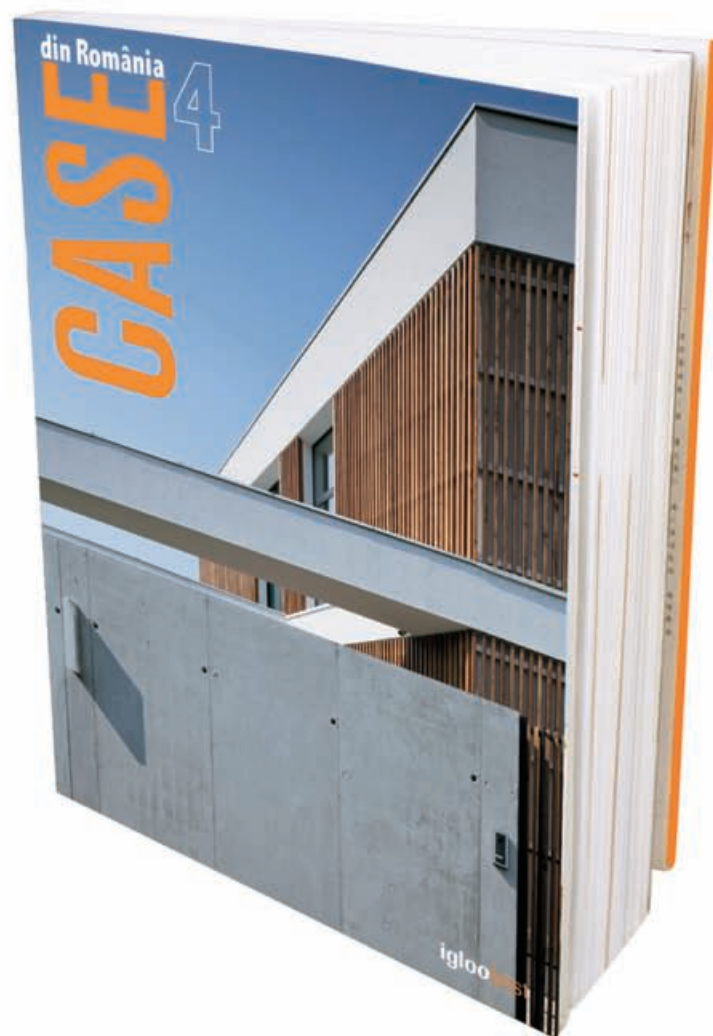
<http://www.igloo.ro/colectii/52/>

Evenimentul de lansare a fost organizat cu sprijinul partenerilor Geberit și Hansgrohe.

GEBERIT

hansgrohe

un nou album **igloobest**
din **mai** în librării și pe www.igloo.ro

Jan Gehl a prezentat la București cartea „Orașe pentru oameni”

Prezent pentru a doua oară în București la invitația igloo media, renumitul arhitect danez Jan Gehl a susținut pe 6 iunie, în Aula Bibliotecii Centrale Universitare, o conferință prilejuită de lansarea traducerii în limba română a cărții „Orașe pentru oameni”, cea mai recentă lucrare a sa, devenită în scurt timp un reper pentru toți cei interesați de planificarea urbană în spirit umanist.

Foto: Șerban Bonciocat

După succesul primei sale cărți traduse în limba română, „Viața între clădiri”, care a fost primită cu mult entuziasm atât de publicul larg, cât și de cel de specialitate, „Orașe pentru oameni” reprezintă o nouă provocare pentru a regândi spațiile în care trăim, prin aducerea în prim-plan a traficului pietonal și de biciclete, bineînțeles susținute de un sistem de transport public bine dezvoltat.

În cadrul conferinței, Jan Gehl a ținut să precizeze că într-un București tot mai dependent și sufocat de mașini, cu proiecte urbane anacronice, eforturile pentru a reda orașul oamenilor sunt mai mult decât necesare.

Alături de echipa sa de consultanță urbană, Jan Gehl a reușit, în ultimii 40 de ani, să schimbe profund calitatea vieții în Copenhaga, această capitală devenind dintr-un oraș sufocat de mașini un adevărat paradis pentru bicicliști, un spațiu în care oamenii interacționează direct și sănătos cu mediul în care trăiesc. A lucrat însă pentru multe alte orașe din întreaga lume: Stockholm, Rotterdam, Londra, San Francisco, marile orașe ale Australiei și chiar New York, care și-a propus să devină în scurt timp o exemplară metropolă verde. Recent, s-a confruntat și cu situațiile urbane mai complicate ale orașelor din Orientul Mijlociu și China, însă afirmă cu convingere că oriunde se pot face schimbări dacă vrem să-i facem pe oameni să se simtă confortabil și să se bucure de propriile orașe. Toate acestea exemple au fost analizate succint în cadrul conferinței, Jan Gehl punctând schimbările benefice în aceste orașe de-a lungul ultimelor decenii.

Conferința lui Jan Gehl și lansarea cărții „Orașe pentru oameni” au venit într-un moment important pentru dezvoltarea Bucureștiului, în special în contextul alegerilor locale; ne-a bucurat în acest sens numărul foarte mare de persoane prezente, studenți, arhitecți și urbanisti, dar și reprezentanți ai autorităților locale, reprezentanți ai societății civile și public larg interesat de dezvoltarea capitalei. Susținându-și cu fermitate și umor ideile de proiectare urbană umanistă, Jan Gehl a fost aplaudat cu entuziasm de către cei prezenți la conferință, iar la final a oferit tuturor doritorilor autografe. Sperăm ca apariția cărții „Orașe pentru oameni” să constituie un

pas important pentru o raportare corectă la dezvoltarea orașului într-un mod sustenabil, oferindu-le informații prețioase în egală măsură utilizatorilor de zi cu zi ai orașului (pentru a putea formula mai bine ceea ce-și doresc) și administrației și arhitecților care iau și pun în aplicare măsuri concrete de îmbunătățire a vieții urbane.

„Orașe pentru oameni” poate fi comandată pe site-ul igloo:

<http://www.igloo.ro/colectii/53/>

Publicarea cărții a fost posibilă prin sprijinul acordat de Ordinul Arhitecților din România din Fondul taxa de timbru.

Mulțumim companiilor Titanmar și Semmelrock pentru sprijinul acordat în organizarea conferinței și Bibliotecii Centrale Universitare București pentru găzduire.

Jan Gehl **Orașe pentru oameni**

După succesul cărții „Viața între clădiri. Utilizările spațiului public”, **igloomedia** prezintă cea mai recentă publicație semnată de renumitul arhitect danez Jan Gehl – „Orașe pentru oameni”, o lucrare de referință pentru toți cei interesați de transformările spațiului urban contemporan.

„Nimeni nu a examinat morfologia și utilizarea spațiului public în măsura în care a făcut-o Jan Gehl. Oricine citește această carte va avea o perspectivă valoroasă asupra înțelegerii sale profunde a relației dintre spațiul public și societatea civilă, precum și a modului în care cele două sunt inter-conectate.” – *arh. Richard Rogers*

cartea este disponibilă în librării și pe www.igloo.ro

CONSTRUIEȘTI UȘOR

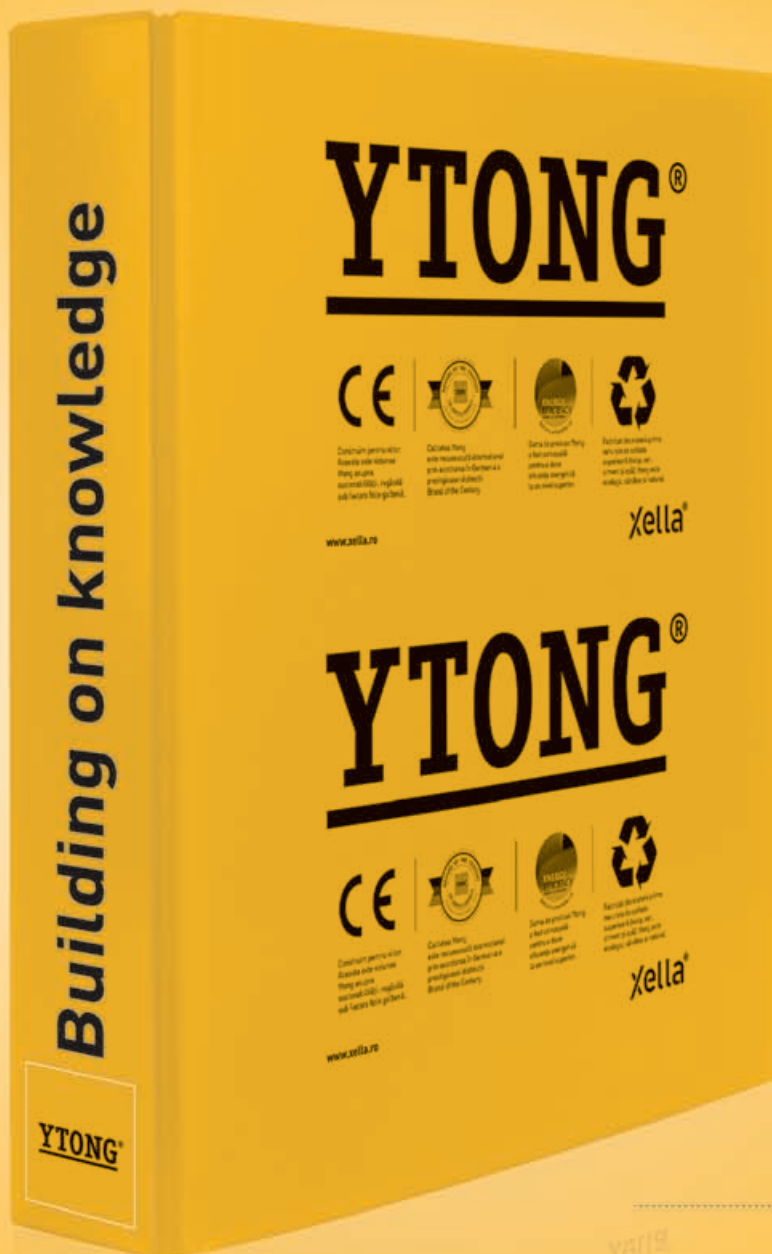
VIZIUNE ȘI
APLICARE

CAIET DE
SARCINI

MANUAL
TEHNIC

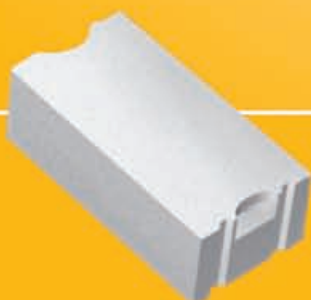
DATE
TEHNICE

CERCETARE ȘI
DEZVOLTARE

GHIDUL
MEȘTERULUI

Trimite datele tale de contact pe proiecte@xella.com
și descoperă Dosarul Proiectantului.

www.xella.com

YTONG®